

Trebate li promatrati
Božji sveti dani
ili Demonski odmor?

Znate li gdje razni blagdani i praznici došli?

*„Kad dan Pedesetnice u potpunosti je došao, svi su bili
zajedno na istome mjestu.” (Djela 2: 1)*

Bob Thiel, Ph.D.

Trebate li promatrati Božji sveti dani ili Demonski odmor?

Po Bob Thiel, Ph.D.

Božji blagdani navedena u Bibliji?

Koji dan je Isus zadržati?

Koji dani nisu apostoli zadržati?

Koji dani su rani sljedbenici Krista zadržati?

Da li promatrati bilo koji odmor?

Znate li gdje su došli?

Znate li zašto ti i drugi mogu ih promatrati?

Učinite nešto su vjerske konotacije?

Možda ćete biti promatranje demonske odmor?

Je li važno Bogu što dani možete zadržati?

Ako smatrate da ste kršćanin, da li možda slavi demonske ili poganske one koje bi Isus osuditi? Ako je tako, ne istinu dovoljno stvar za vas da biste slijediti Isusa na ovo?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Bodovi: Naslovna fotografija snimljena na dan Pedesetnice u Novom Zelandu od strane Joyce Thiel. Različiti prijevodi Biblije koriste u cijelom; gdje se daje bez imena, niti kratica, zatim New King James Version (NKJV) se navodi (Thomas Nelson, Copyright © 1997, koriste uz dopuštenje).

Sadržaj

- 1. Blagdana vs. popularne blagdane**
- 2. Pasha: Je li to samo o Kristovoj smrti?**
- 3. Noć se treba pridržavati i Dani beskrvasnih kruhova**
- 4. Duhovi: Istina o svoj poziv i nevjerojatan dar od Boga**
- 5. Blagdan truba: Kristov povratak i događaje koji su doveli do njega**
- 6. Dan pomirenja: Sotona dobiva protjerana**
- 7. Blagdan sjenica: uvid u ono što svijet izgleda kao pod Kristovom Kraljevstvu**
- 8. Posljednji dan Veliki: Božja iznenađujuće plana spasenja za čovječanstvo**
- 9. Krivi prijevodi i subota**
- 10. Prepakirani demonski praznici**
- 11. Božje svete dane ili laži?**

Sveti Dan kalendar

Kontakt

Napomena: Ova je knjiga prijevod engleske verzije napravljen pomoću umjetne inteligencije, zbog čega neki izrazi možda ne odražavaju u potpunosti original, ali se nadamo da su mu bliski. Engleska verzija dostupna je besplatno na internetu na adresi www.ccog.org.

1. Blagdane vs. popularne blagdane

Od brojnih skupina koje ispovijedaju kršćanstvo, gotovo sve promatrati neke praznike ili blagdane.

Ukoliko promatramo Božju Svetu dana ili demonske odmor?

Čini se kao jednostavno pitanje sa jednostavan odgovor. A za one koji su spremni da vjeruju u Bibliju, umjesto raznih gužve, to je.

Odakle Sveti dani i praznici dolaze iz? Da li oni dolaze iz Biblije ili su povezani s tradicionalnim poganskim / demonskim opažanja?

Ako smatrate da ste kršćanin, da li vi stvarno znati što dana, ako ih ima, trebali biste i zašto?

Ova kratka knjiga usredotočuje na godišnjem biblijskim blagdane i ima informacije o nekim od godišnjeg odmora koji drugi promatraju.

Riječ za odmor

Prema Webster rječniku, svijet praznik izvorno je došao iz Starog Engleski *hāligdæg*. Unatoč tome što ljudi sada misle da termin nije zapravo znači slobodno vrijeme imati Odmor odmor značilo *sveti dan*.

Naravno, nisu svi „odmor” su namijenjeni kao vjerske blagdane. Blagdani nisu nužno smatrati vjerski, pa čak i Isus očito primijetio jedan ili više od onih (Ivan 10: 22-23).

Što se tiče Isus ide, Biblija izričito piše da je primijetio biblijske blagdane i festivalima kao što su Pasha (Luka 2: 41-42; 22: 7-19), na blagdan sjenica (Ivan 7: 10-26), i Posljednji veliki dan (Ivan 7: **37-38**; 8: 2). Novozavjetni ukazuje Isusovim apostolima držanje Pashu (1 Kor 5: 7), Dani beskvasnoga kruha (Dj 20: 6, 1 Kor 5: 8), Duhovi (Dj 2: 1-14), truba i šatora (vidi Lev 23: 24,33-37; Acts 18:21, 21: 18-24, 28:17) i Dan pomirenja (Dj 27: 9).

Biblija nikada ne pokazuje da je Isus ni apostoli promatraju vjerske praznike poput onih da su poganski Rimljani promatrali. Ipak, mnogi koji tvrde kršćanstvo kao svoju religiju promatrati verzije vjerske blagdane koji dolaze iz izvora izvan Biblije.

Trebaju li se držati?

Biblija proriče da će doći vrijeme kada ljudi svih nacija će vršiti Božje svete dane ili biti predmet suše i pošasti (Zaharija 14: 16-19). Budući da je to slučaj, ne bi trebalo uzeti u obzir da li biste trebali učiniti sada?

Molimo Vas da pročitate ovu knjigu u cijelosti najmanje dva puta. Određene primjedbe da su neki podigli o tome što Biblija pokazuje se rješavati u okviru njega. Dvostruko čitanje nadamo se da će odgovoriti na više ozbiljnih pitanja vam svibanj imati.

Pokušajte učiti ovu temu sa zaista otvorenog uma. Prirodno je za sve ljude, ako nismo na našem oprezu protiv njega, gledati na bilo koji prikaz ovih godišnjih blagdana u duhu predrasuda. Biblija nas uči da „Onaj tko odgovori na to pitanje prije nego što ga čuje, to je ludost i sramota za njega” (Izreke 18:13), tako da se kao Berejci starih da li su te stvari ovdje su tako (Dj 17:10 -11).

Neka nam, dakle, u poslušno Bogu i Njegovoj volji, s dobivenim srcima slobodnim od predrasuda, s otvorenim umovi žele istinu više nego svoj način, drhteći pred svetom i svetom Riječju Božjom (Izaija 66: 2), pitaj Boga ponizno za smjer Svetog Duha. I u ovom molitvenom, pokoran, spreman, ali pažljivo i oprezno stav, učiti to pitanje - dokazujući sve (usp 1 Solunjanima 5:21 Croatian / DRB).

Božji Festivali i Blagdani

Jeste li znali da su Božji festivali navedena u Bibliji? Iako je to trebao biti zdrav razum, mnogi ne shvaćaju da je to tako, niti gdje ih naći u Pismu.

Nadalje, problem s njima je da se temelje na različitim kalendaru nego većina ljudi danas koriste. Božja kalendar je u osnovi lunarni-solarni jedan. Da biste bolje razumjeli vrijeme svetog dana, provjerite sljedeću usporedba shema biblijskog kalendara i rimske (gregorijanskog) kalendara (ne pada na istoj rimskoj kalendarskog dana svake godine):

(Moderna rimski kalendar s blagdane prikazan na kraju ove knjižice je.)

Mjesec	Broj	Dužina	Civilno Odgovara
Abib/Nisan	1	30 dana	ožujak - travanj
Ziv/Iyar	2	29 dana	travanj - svibanj
Sivan/Siwan	3	30 dana	svibanj - lipanj
Tammuz	4	29 dana	lipanj - srpanj
Av/Ab	5	30 dana	srpanj - kolovoz
Elul	6	29 dana	kolovoz - rujan
Ethanim/Tishri	7	30 dana	rujan - listopad
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 dana	listopad - studeni
Kislev	9	30 or 29 dana	studenj - prosinac
Tevet	10	29 dana	prosinac - siječanj
Shevat	11	30 dana	siječanj - veljača
Adar	12	30 dana	veljača - ožujak

(Također u biblijskim „prestupne godine” postoji još jedan mjesec zove Adar 2)

Što se tiče Božjih blagdana, neka prvi početi s pozivanjem u Knjizi Postanka, pokazujući kako protestantski i katolički prijevod:

¹⁴ Tada reče Bog: „Neka budu svjetlila na nebu da luče dan od noći. Oni će biti znak i da će označiti vjerske festivale, dane i godine. (Postanak 01:14, Božja Riječ prijevod, GWT)

¹⁴ Bog reče: „Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, i neka pokazuju festivala, dane i godine. (Postanak 01:14, Novi Jeruzalem Biblija, NJB)

Hebrejska riječ *pokosio* ”u 14. retku odnosi na vjerske festival.

Jeste li znali da je Biblija govorio o postojanju vjerskih festivala u svom prvom knjigom? Knjiga Psalama također potvrđuje ovo je u osnovi razlog zašto je Bog stvorio mjesec:

¹⁹ On je mjesec za obilježavanje festivalima (Psalam 104: 19, Holman Christian Standardna Biblija)

Je li to nešto što prije nije čuo?

Koje su vjerske fešte, koje su „svjetla na nebu” Boga postavljeni su obilježiti?

Pa ima jedno mjesto u Bibliji gdje su navedeni svi Blagdane (*mowed*”) i određene svjetla su spomenute.

To je u dijelu Biblije koji mnogi žele izlaziti, ili zaključiti je učinjeno daleko u cijelosti. prikazana je iz New American Bible (NAB), rimokatolički prijevoda Sljedeća (NAB se koristi u nastavku kao i većina protestanata pratiti Crkvu Rimu u vezi mnogih dana im je činiti, a ne promatrati, bez obzira što je Pismo država):

² ... Sljedeće su festivali Jahvini koje imate sazvati proglasi blagdane. To su moji festivali:

³ Za šest dana rada može biti učinjeno; A sedmoga je dana subota, počinak potpuni odmor, proglašen svetim dan; ne smijete raditi nikakva posla. To je Jahvina subota gdje god da žive.

⁴ To su festivali Gospodnju, blagdane koje će proglasiti na svom odgovarajućem vremenu. ⁵ Pasha Jahve pada na četrnaestoga dana prvoga mjeseca, u suton. ⁶ Od petnaestoga dana tog mjeseca je Jahvina Blagdan beskvasnih kruhova. Za sedam dana jedite beskvasan kruh. ⁷ Na prvom od ovih dana ćete imati

proglašen sveti dan; ne smijete raditi nikakva teškog posla. (Lev 23: 2-7, NAB)

¹⁵ Počevši dan nakon subote, dan u kojem ćete donijeti snop za podizanje, Nabroj punih sedam tjedana; ¹⁶ ti ćeš računati na dan nakon sedmog tjedna, pedeset dana. (Lev 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... Na prvi dan sedmoga mjeseca ćete imati subotnji počinak, uz trubu eksplozija, kao podsjetnik, deklarirana sveti dan; (Lev 23:24, NAB)

²⁶ Jahve reče Mojsiju: ²⁷ A desetoga dana toga sedmog mjeseca je dan pomirenja. Imat ćete deklarirani sveti dan. Ti ćeš poniziti sebe i nude prinos Jahvi. ²⁸ Na ovaj dan ne raditi nikakva posla, jer to je dan pomirenja, kada pomirenje je napravljen za vas pred Jahvom, svojim Bogom. ²⁹ Oni koji se ne ponizi, na ovaj dan, neka se odstrani iz naroda. ³⁰ Ako netko radio kakav posao na taj dan, ja ću ukloniti tu osobu iz sredine naroda. ³¹ Vi smijete raditi nikakva posla; ovo je zakon za vaše naraštaje gdje god žive; ³² to je subotnji potpuni odmor za vas. Ti ćeš Ponizite se. Počevši uvečer devetoga u mjesecu, te će zadržati svoje subote od večeri do večeri.

³³ Jahve reče Mojsiju: ³⁴ Reci Izraelcima: Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca je Jahvina svetkovina sjenica, koji će trajati sedam dana. ³⁵ Na prvi dan, deklarirani sveti dan, ne smijete raditi nikakva teškog posla. ³⁶ Sedam dana prinosite prinos Jahvi, a osmoga dana ćete imati proglašen sveti dan. Vi prinosite prinos Jahvi. To je zatvaranje festivala. Vi ne smijete raditi nikakva teškog posla.

³⁷ To su, dakle, su festivali Jahvine ... (Levitski zakonik 23: 26-37, NAB)

Biblija jasno navodi Božje festivala i Božje svete dane. Ipak, većina ljudi koji tvrde da su kršćani ne uistinu zadržati blagdane da Bog zapovijeda.

Napomena: cijeli dan u Bibliji je trajalo od zalaska sunca-na-zalaska sunca (Postanak 1: 5; Lev 23:32; Ponovljeni zakon 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Marko 01:32), a ne od ponoći do ponoć kao dane broje danas. Također imajte na umu da, iako postoje aspekti obrede povezane

s blagdane u Starom zavjetu koji su mijenjali za kršćane, kao što Novi zavjet pomaže da jasnoćom slika npr Matej 26:18, 26-30; Hebrejima 10: 1-14 - realnost je da ovih dana i festivali još uvijek postoje i držane od strane ranih kršćana, uključujući i poganskim one.

Mi u Continuing Church of God zadržati iste biblijske blagdane da je Isus, njegovi učenici i njihovi vjerni sljedbenici čuvaju, uključujući i poganin kršćanskim vođama poput Polikarpa iz Smirne. Držimo ih na način da ih rani i kasnije kršćani drže. To se razlikuje u određenim načinima iz iste osnovne dana da Židovi drže, kao što Židovi ne prihvaćaju novozavjetne učenja o tome što svi ti dani znače ili kako su se držati kršćani.

Mnogi kršćani koji promatrati Božje festivale shvaćaju da su *biblijski* Blagdane upućuju prvi i drugi dolazak Isusa kao pomoć sliku Božjeg plana spasenja.

2. Pasha: Je li to samo o Kristovoj smrti?

Trebali kršćani slave Pashu?

Kao i mnogi su svjesni, Izraelci posebno su rekli promatrati Pashu u knjizi Izlaska. Obitelji je ovcu, bez mane (Izlazak 12: 5), za žrtvu (Izlazak 12: 3-4). Janje je žrtvovano na četrnaestog u sumrak (Izlazak 12: 6), a neke od njegovih krvi je stavljen na vrata obiteljske kuće (Izlazak 12: 7).

Oni koji su korake Bog instruirani su „prijeđe” od smrti, dok su Egipćani koji nisu to nisu bili (Izlazak 12: 28-30).

Kao i mnogi shvatili, Isus obavio pashu godišnje (Izlazak 13:10) iz vremena njegove mladosti (Luka 2: 41-42), te kroz cijeli život (Luka 22:15).

Pasha opažena na četrnaestog dana u mjesecu u prvom mjesecu (Lev 23: 5, pod nazivom Abib u Ponovljenom 16: 1 ili nišana Esteri 3: 7). Javlja se u proljetnom dijelu godine.

Iako je Isus promijenio nekoliko prakse povezane s njom (Luka 22: 19-22; Ivan 13: 1-17), naš Spasitelj i rekao svojim učenicima da bi ga (Lk 22: 7-13). Također Novi zavjet je jasno, da zbog Isusove žrtve, ubija ovce i stavljanje krv na dovratnicima (Izlazak 12: 6-7) nije potrebno više (usp Hebrejima 7: 12-13,26-27, 09:11 -28).

Apostol Pavao konkretno uči da kršćani držati Pashu u skladu s Isusovim uputama (1. Korinćanima 5: 7-8; 11: 23-26).

Biblija uči da je Isus „je predodređena prije postanka svijeta” (1 Pt 1,20) da „zaklanog Jaganjca, od postanka svijeta” (Otkrivenje 13: 8). Dakle, Božji plan spasenja kroz Njegovu Svetu dana i festivalima, uključujući i Isus bio „Pasha”, bio je poznat prije ljudi bili postavljeni na planeti. To je razlog zašto neki od nebeskih tijela su postavljeni na nebesima da bi mogli

izračunati ih!

Prilično mnogo sve crkve priznaju da Biblija uči da je Isus ispunio nešto povezan s Pashe kad je ubijen.

Nalazimo rad ovog velikog žrtve čak raspravlja u Edenskom vrtu. Nakon Isus prorekao (Postanak 3:15), Bog je ubio životinju (vjerojatno janje ili koza), kako bi se pokrili golotinju (zastupljenost vrsta grijeha u ovoj pojavnosti) od Adama i Eve sa svojim kože (Postanak 3,21). Također smo vidjeli ovaj princip žrtvovanja poslovanja kada je Abel žrtvuje ovcu iz svoga stada (Postanak 4: 2-4).

Poznati Pasha u dane Mojsiju pokazao oslobođenje Izraelaca iz Egipta (Izlazak 12: 1-38). Mojsije bilježi Božje upute o tome, kao i kalendar (Postanak 1:14, 2: 1; Izlazak 12: 1) i Njegovi fešte (Lev 23). Pasha u osnovi je prva od tih događaja godišnje zamisliti da Božja djeca Njegov veliki plan spasenja.

U Starom zavjetu, Pasha slici oslobođenje iz ropstva Egipta i Božje intervencije. No, proročki, što je također gleda prema vremenu koje će Isus doći i biti naš Pashu (1 Korinćanima 5: 7). Jaganjac Božji koji je došao da odnese grijeha svijeta (Ivan 01:29; usp 3: 16-17).

Na Isusovom posljednjem Pashu kao ljudsko biće, On je nastavio da ga zadrži u vrijeme kasne večeri i rekao svojim učenicima da bi ga (Lk 22: 14-19, usp Iv 13: 2,12-15) i na ¹⁴ nisana / Abib (usp Lk 22,14; 23: 52-54).

Međutim, Isus promijenio nekoliko prakse povezane sa štovanjem. Isus je beskvasni kruh i vino sastavni dio Pesaha (Matej 26:18, 26-30), te je dodao praksu pranje nogu (Ivan 13: 12-17).

Isus ni na koji način uči da je ne biti godišnji Pasha, niti je promijeniti vrijeme u danu njegovog promatranja do nedjelje ujutro poput onih koji slijede grčko-rimskim tradicijama učiniti. Čak i Grčka pravoslavna znanstvenici priznaju da 1. i 2. stoljeća kršćani svetkovali Pashu noću (Calivas, Alkiviadis C. The Origins of Pascha and Great Week - Part I. Holy Cross Orthodox Press, 1992), kao da smo u Continuing Church of God učiniti u 21. stoljeću. Pasha je samo koje treba poduzeti ispravno krštenoga (usp 1 Kor 11: 27-29, Rimljanima 6: 3-10, Izlazak 12:48, Brojevi 9,14).

Vjerojatno treba dodati da je Rimska crkva (kao i mnogi od njegovih protestantskih potomaka) službeno uči da ga drži Pashu, iako nazivajući je nešto drugačije na engleskom jeziku, a ne imajući to što je Isus činio (Katekizam katoličke crkve. Doubleday, NY 1995, str. 332).

Vino, ne Sok od grožđa

Unatoč činjenici da je Isus pretvorio vodu u vino (Ivan 2: 3-10) i grčkog izraza koji se koristi u Novom zavjetu (oinos) odnosi se na vino (usp 1. Timoteju 3: 8), razne one su tvrdili da je to bio grožđa sok, a ne vino, koji se koristi za Pashu. Židovi sami međutim, koristiti vino na Pashu (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

Kako znamo da je sok od grožđa nije moguće koristiti od Isusa?

Grožđe obično se bere oko rujna i Pasha je obično u rimskoj kalendarskog mjeseca zove travnja. U Isusovo vrijeme, oni nisu imali modernu sterilizaciju ili hlađenje. Dakle, sok od grožđa bi pokvario između vremena berbe i Pashe.

Drugi su primijetili da je nemoguće za Židove da su pohranjeni sok od grožđa da dugo (usp Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Stoga bi se koristiti samo vino, što može ostati netaknuta čak i za mnogo godina. (Upotreba alkohola, kao vino, potvrđen Blagdan sjenica u Ponovljenom zakonu 26:14, ali nije potrebno.)

Kršćani ne biti „opijajte se vinom u kojem je razuzdanost”, kao što je Pavao pisao (Efežanima 5:18, KJV). Samo vrlo mali vina u pravilu konzumira na Pashu (oko žličicu punu ili manje).

Pasha je bila na ^{14-og} a ne ^{15-og}

Neki su bili zbunjeni o datumu biblijskog Pashe.

Biblija uči da je treba držati na ¹⁴ dan prvog mjeseca Božje kalendaru (Levitski zakonik 23: 5).

U 6. ajetu Izlazak Poglavlje 12 se navodi da je janjetina je da će biti ubijen „u sumrak” (GWT i Jewish Publication Society prijevodi). 8. stih kaže da su oni da jedu meso te noći. Treba pržena i jede te noći. I, da, kao netko tko je ubio janjad, može se lako ubiti, pečenje, i jesti janjetinu „od prve godine” (Izlazak 12: 5) između zalaska sunca i ponoći-koja je u osnovi ono što su Izraelci učinili na snimljeni Pasha u Izlasku 12. I tehnički, oni su sve do jutra da su ga pojeli po Izlaska 12:10. Sada je

Biblija jasno da je anđeoski Pasha došlo „te noći” (Izlazak 00:12), isto noći 14..

Biblija uči da je Isus bio samo da se žrtvuje jednom (1 Pt 3:18; Hebrejima 9:28; 10: 10-14). U Novom zavjetu, jasno je da je Isus zadržao svoj konačni Pashu (Luka 22: 14-16), te je ubijen. Biblija pokazuje da je Isus bio uklonjen iz lomači prije ¹⁵-og. Zašto? Budući da je ¹⁵. bio „mnogo dana” (Ivan 19: 28-31), posebno prvi dan beskvasnih kruhova (Levitski zakonik 23: 6). Dakle, Isus je zadržao i ispunio Pashu ¹⁴.

Rana crkva povijest bilježi da se Pasha držati na 14-og mjeseca nisana vjerni židovskih i poganskih kršćanskih vođa u prvih, drugih i trećih stoljeća (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24), te da je zadržao navečer (Calivas).

Većina lidera koji ispovijedaju Krista tvrde promatrati neku verziju Pashe, iako su mnogi promijenili ime, datum, vrijeme,

simboli i značenja (vidi Uskrs odjeljak u poglavlju 10).

Biblija jasno uči da je Isus Krist bio Pasha žrtvovao za nas i da smo zadržati taj blagdan s beskvasnim kruhom:

⁷ isprazniti stari kvasac, da budete svježi serije tijesta, utoliko što ste beskvasni. Za naše pashalno janje, Krist, je žrtvovan. ⁸ Stoga, dopustite da slavite blagdan, ne sa starim kvascem, kvasca zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. (1 Kor 5: 7-8, NAB)

Obavijest da je blagdan je koji se zadržao s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. Apostol Pavao je shvatio da je Isus bio zamjena za pashalno janje koje je židovski narod koristi. On je učio da kršćani i dalje treba nastaviti promatrati Pashu.

No, u osnovi kako su kršćani to učiniti?

Apostol Pavao objašnjava:

²³ Jer sam dobio od Gospodina što i dostavljene na vas: da je Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, ²⁴ i kada je zahvalivši razlomi i reče: „Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje

koje se podijeliti na vas. To meni na spomen”²⁵ Na isti način je i uzeo čašu po večeri govoreći: „Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo je činiti, što je češće pijete, meni na spomen.”²⁶ Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete ovaj kalež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe. (1 Kor 11: 23-29)

Dakle, apostol Pavao uči da kršćani držati Pashu na način da je Isus promatranom svoj konačni Pashu s kruhom i vinom. A to je bilo noću kao uspomenu ili spomen - spomen je godišnji, a ne tjedni događaj.

Katekizam Katoličke Crkve ispravno primjećuje da je „Isus je izabrao vrijeme Pashe ... uze kruh, a ... on je prekinuo”, a također je dao da se jede.

To je dokumentirano u Bibliji da je Isus prekinuo beskvasni kruh i pružio svojim sljedbenicima da jedu. Isus je prošao vino svojim sljedbenicima da pije malu količinu. Mi u Continuing Church of God molite, pauza i distribuirati beskvasni kruh i distribuirati vino za svoje vjerne sljedbenike da jedu. Ipak, Rimaska crkva (kao i mnogi drugi) više ne razbija beskvasni kruh (koristi cijeli „domaćin”) niti obično distribuira vino za svoje sljedbenike da pije (distribucija vina smatra izborni Crkva u Rimu, i često se ne obavlja u protestantskim crkvama).

Što je „kao što se često ... navješćujete”?

Koliko često Pasha treba uzeti?

Isus je izjavio: **„Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete ovaj kalež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe.”**

Smatramo da je Isusova *smrt* da se to spominje.

Kristova smrt nas pomiruje s Bogom (Rimljanima 5:10) i Isusa dao svoj život za naše spasenje (Ivan 3: 16-17; Hebrejima 5: 5-11). Njegova smrt nas uči da kršćani ne smiju imati grijeh vlada nad našim smrtnim tijelima (Rimljanima 6: 3-12). Kršćanska Pasha je *godišnji* spomen na Isusovu smrt.

Isus nije rekao da ovu svečanost onoliko često koliko želite, samo da kada to učiniti, propovijedate njegove smrti. Grčki izraz za često u 1.

Korinćanima 11:26, *hosakis*, koristi se jedan drugi put u Novom zavjetu. To ne znači onoliko često koliko želite, osim ako je grčki izraz za „što želiš“, *thelo* ili *ethelo*, također je prisutan (što je u Otkrivenju 11:6; jedino drugo mjesto u Bibliji ovaj termin se koristi). Međutim, budući da ovaj nije prisutan u 1 Korinćanima 11:26, Pavao ne govori nam promatrati Gospodinovu Pashu onoliko često koliko želimo, ali kad smo ga promatra na Pashu, to je ne samo

svečanost, to pokazuje Kristovu smrt.

Osim toga, Pavao je napisao ovo:

²⁷ Stoga tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. ²⁸ Ali neka svatko ispita pa tada neka jede od kruha i pije iz čaše. ²⁹ Jer tko jede i pije nedostojno jede i pije sud sebi, a ne razabire tijelo. (1 Kor 11:27-29)

Pavao jasno uči da bi se ovaj kruh i vino, mora sebe ispitati. Deleavening koja je trebalo da prati Pasha pomaže nam da se usredotočimo na naše propuste i grijeh, i na taj način pomaže ispuniti ovu naredbu od Pavla da se ispita. Kao deleavening može uzeti puno truda, to također podržava koncept godišnjeg pregleda (ljudi nisu bili uklanjanje kvasca svaki dan ili tjedan).

Novi zavjet bilježi da su i Isus i Pavao učio promatrati Pashu u kršćanskoj način. I to je bio godišnji promatranje.

pranje nogu

Pranje nogu pomaže pokazati poniznost i da čak i Kristovi sljedbenici i dalje imaju tendenciju da imaju područja koja trebaju biti čisti (usp Iv 13:10).

Isus je učio da Njegovi sljedbenici trebaju to učiniti:

¹³ me zoveš Učitelj i Gospodin, a ti kažeš dobro, tako sam ja. ¹⁴ Ako sam tada, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. ¹⁵ Dao sam vam primjer, da

činite kao što ja vama učinih.¹⁶ Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od svoga gospodara; niti je onaj koji je poslan veći od onoga koji ga je poslao.¹⁷ Ako to znate, blago vama ako to i činite. (John 13: 13-17)

Relativno malo je onih koji ispovijedaju kršćanstvo prati noge kao Isus rekao da ne.

Ali mi u Continuing Church of God slijediti Isusove upute na ovaj godišnje.

Izvora izvan Pisma

To je ne samo u Bibliji da vidimo da se Pasha zadržao jednom godišnje od strane kršćana. Povijest bilježi da vjernici drže Pashu svake godine na 14. od vremena izvornim apostolima i kroz godine (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Postoje neke zanimljive informacije u oštećene tekstu poznatom kao život Polikarpa (ovaj dokument čini se da je na temelju spisa u drugom stoljeću, ali postojeći verzija sada vidimo sadrži informacije / promjene koje, čini se, dodaje se u četvrtom stoljeću; vidi Monroy MS. The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31)... Ono što je zanimljivo je da se sugerira da je promatranje Pasha u Maloj Aziji možda nije prvi došao do Smirni s apostolom Ivanom, ali čak i ranije od apostola Pavla (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Život Polikarpa sugerira da Novi savez Pasha s beskvasnim kruhom i vinom je se treba pridržavati tijekom sezone beskvasnog kruha. On navodi da heretici to učinio još jedan način. I to je pisanje također podržavaju ideju da se uzet beskvasni kruh i vino, te su snimljene godišnje.

Povijest bilježi da su biblijski-navedene apostoli (uključujući Filipa i Ivana), kao i biskupima / pastira Polikarpa, Thraceas, Sagaris, Papirius, Melito, Polikrat, Apolinara, i drugi su je slavili svake godine 14. (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7).

Rimski, Pravoslavna, i anglikanski katolici sve uzeti u obzir one vođe da su sveci, ali niti jedan od tih vjera slijediti njihove primjere o tome.

Biskup / Pastor Apolinara iz Hijerapola u Frigiji Male Azije napisao oko 180 AD reći kršćane da Pashu ^{14.}:

Četrnaesti dan, pravi Pasha Gospodnja; velika žrtva, Sin Božji, umjesto janjeta, koji je bio vezan ... i koji je pokopan na dan Pashe, kamen se stavlja na grob.

Isus je jeo i proslaviše Pashu na ^{14.}, ubijen je ^{14.}, a pokopan je na ^{14.} To nije bila na ^{15.}, a u godini njegove smrti, to nije bilo u nedjelju. Isus bi uzeo Pashu neposredno nakon zalaska sunca i da će biti ubijen za vrijeme dnevnog svjetla i pokopati prije nego ponovno postaviti sunce (za početak novog dana).

U kasnom drugog stoljeća, biskup / Pastor Polikrat od Efeza uputio pismo rimskog biskupa Viktora kad je Victor pokušao prisiliti poštivanje Pashe u nedjelju umjesto ^{14.}:

Polikrat napisao: „Mi promatramo točan dan; niti dodajući niti oduzimajući. Jer u Aziji također velika svjetla su usnuli, koji će uskrsnuti na dan Gospodnji dolazi, kada dođe u slavi s neba i mora tražiti sve svete. Među njima su Filipa, jednog od dvanaest apostola, koji je zaspao u Hijerapola; i njegova dva dobi djevičansko kćeri, a drugi kćer, koji su živjeli u Duhu Svetom, a sada počiva u Efezu; i, štoviše, Ivan, koji je bio i svjedok i učitelj, koji je sjedio na krilu Gospodinu, a kao svećenik, nosio svećeničkoj ploču. On je zaspao u Efezu. I Polikarp u Smirni, koji je bio biskup i mučenik; i Thraseas, biskup i mučenik iz Eumenia, koji je zaspao u Smirni. Zašto treba li spomenuti biskup i mučenik Sagaris koji je zaspao u Laodiceji, ili blaženu Papirius ili Melito, dvoranin koji je živio zajedno u Duhu Svetome i koji se nalazi u Sardu, čekajući episkopatu s neba, kad je ustao iz mrtvi? Sve su to primijetio četrnaesti dan Pashe prema Evanđelju, odstupa ni u kojem pogledu, ali nakon pravilo vjere. I ja također, Polikrat, najmanje od svih vas, ne po predaji od moje rodbine, od kojih su neke sam pomno su pratili. Za sedam od

mojih rođaka su biskupi; i ja sam osmi. I moji rođaci uvijek promatrao dan kada su ljudi stavljaju daleko kvasac. I, dakle, braćo, koji su živjeli šezdeset i pet godina u Gospodinu, te su se susreli s braćom diljem svijeta, te su prošli kroz svaki Svetom pismu, ja ne plašite od strane zastrašujućih riječi. Za one veće nego što sam rekao „Moramo više pokoravati Bogu nego čovjeku” ... Mogao bih spomenuti biskupi koji su bili prisutni, kojeg sam pozivaju na svoje želje; čija imena, trebao sam ih pisati, predstavljalo bi veliko mnoštvo. A oni, promatrajući moju malenost, dao svoj pristanak na pismo, znajući da nisam nositi moje sijede vlasi uzalud, ali je uvijek upravlja svoj život u Gospodinu Isusu.

Obavijest u svom pismu, Polikrat:

- 1) Rekao je da je nakon učenja prenose s apostolom Ivanom.
- 2) Rekao je da je bio vjeran učenju Evanđelja.
- 3) oslonio na poziciji koja učenja iz Biblije bile iznad onih rimske prihvaćen tradicije.
- 4) Rekao je da je bio vjeran učenja prenosila mu je ranije crkvenih vođa.
- 5) pokazao je da je tada glasnogovornica vjernika u Maloj Aziji.
- 6) Rekao je on i njegovi prethodnici promatrati vrijeme beskvasnog kruha.
- 7) odbio prihvatiti autoritet ne-biblijskog rimske tradicije preko Biblije.
- 8) odbio prihvatiti autoritet rimskog biskupa - on je radije biti odvojen (usp Otkrivenje 18: 4).
- 9) navodi da je njegov život bio da se u skladu s Isusom, a ne mišljenjima ljudi.

Biste li slijediti primjer Isusa i apostola kao Polikrat učinio?

Budući da su rani kršćani svetkovali Pashu na ^{14.} oni i drugi koji nisu tako su označeni Quartodecimans (latinski za *četnaestina*) od strane mnogih povjesničara.

Rani kršćani shvatili da Pasha imao veze s Božjim planom spasenja. Obavijest da je 180 AD, biskup / Pastor Melito od Sardu je napisao:

Sada dolazi otajstvo Pashe, kao što stoji napisano u zakonu ... Ljudi su, dakle, postao je model za crkvu, a zakon parabole skica. Ali evanđelje postao objašnjenje zakona i njegova ispunjenja, a crkva je postala skladište istine ... Ovo je pasha našeg spasenja. To je onaj koji je strpljivo trpio mnoge stvari u mnogim ljudima ... To je onaj koji je postao čovjekom u djevici, koji je bio obješen na drvo, koji je pokopan u zemlju, koji je uskrsnuo od mrtvih, i podizali čovječanstvo diže iz groba ispod u visine neba. To je janje koje je ubijen.

Pasha je zadržao godišnje na 14. nisan od strane vjernika i drugima u kasnijim stoljećima. Katolički učenjaci (Euzebij, Sokrat Scholasticus, Bede) snimanje se to dogodilo u 4., 5., 6. -8-og i kasnijih stoljeća. Razne Crkva Božja pisci su pratiti svoje poštovanje od vremena apostola u modernim vremenima (npr. Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Grčko-rimski znanstvenici priznaju da aspekti Pashe, kao što su pranje nogu, također su promatrana od strane onih koji su smatrali rane vjerne kršćane (npr. Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Pasha je prvi godišnji blagdan navedeni u ²³ poglavlju Levitski zakonik o.

Pasha pomaže slike spas i milost za kršćane. Treba napomenuti da su rani kršćanski spisi najčešće nazivaju Pashe, a ne „Večere Gospodnje.”

Dok su neki svibanj „produhoviti” daleko nužnost Pasha je poštivanje, čelnici smatraju svetima po grčko-Rimljana i Crkve Božje nije ga držati doslovno.

Mi u Continuing Church of God i dalje učiniti danas.

Mi u Continuing Church of God zadržati Pashu i uključuju povijesne i biblijske, praksu pranje jedan drugomu.

Plan od početka

Pasha pokazuje da Bog ima plan prije postanka svijeta (1. Petrova 1:20) poslati Isusa da umre za naše grijehе, da nas (Ivan 3:16) Bog ljubi, da nas Bog može izbaviti, i da je njegov sin trpio i umro za nas. Pasha pokazuje da su kršćani oslobođeni od grijehа svojom smrću, a ne da ostanu u grijehu (Rimljanima 6: 1-5).

Ali jednostavno prihvaćajući žrtvu Isusa nije sve tu je Božjem planu spasenja.

Različiti ljudi drže početak Božjih blagdanе spasenja nešto prepoznavanje Pashu i / ili Pedesetnicu, ali nikada ići na znati „dubinu bogatstva” (usp Rimljanima 11:33) Božje milosti (2 Pt 3,18) zamislio od ostalih biblijskih blagdanе.

Krist nije samo autor / početnik našeg spasenja (Hebrejima 5: 9), ali je i finišer našeg spasenja (Hebrejima 12: 2; 1. Petrova 1: 1-9). Njegovi pravi sljedbenici držati Njegovu proljeće i jesen Blagdana.

3. Noć se treba pridržavati i Dani beskvasnih kruhova

Biblija pokazuje da je Egipat bio vrsta grijeha iz kojih je morao biti isporučena Izraelci (vidi Izlazak 13: 3; Otkrivenje 11: 8). Biblija pokazuje da su kršćani danas žive u svijetu koji je neka vrsta duhovnog „Babilon” (Otkrivenje 17: 1-6). Biblija pokazuje da kršćani će relativno uskoro biti ispušteni od njega *nakon što* je Bog izlijeva Svoje zla na Babilon (Otkrivenje 18: 1-8). Nekoliko zala navedenih u Knjizi Otkrivenja su slične onima nekada u Egiptu Božji ljudi su isporučeni.

Izraelci napustili Egipat na prvi dan beskvasnih kruhova.

Biblija, Levitski zakonik 23: 7-8 uči da su i prvi i posljednji dani beskvasnih kruhova su puta za sveti „saziv” (NKJV), A „sveta skupštinu” (” NJB). Večer Petnaestog nisana (koji počinje da sveti dan) počinje Beskvasnih kruhova, koji je uključivao jedenje (usp Izlaska 12:16; Lev 23: 6).

Biblija bilježi sljedeće:

⁴² To je noć koju mnogo promatrati Gospodinu za njihovo iznošenje iz zemlje egipatske: to je te noći Gospodnji kojih se treba pridržavati svih Izraelcima, u sve njihove naraštaje. (Izlazak 00:42, KJV)

To je vidljivi noći našega Gospodina, kad ih je izveo iz zemlje *Ægypt*: ove noći svi Izraelci moraju promatrati u njihovim potomcima. (Original Douay Rheims)

Za kršćane, Noć se treba pridržavati Slike naših poduzima akcije da napusti duhovni Egipat (usp Otkrivenje 11: 8) - to je nešto što bi trebalo dovesti do kršćane da se raduju.

Povijesno gledano, Noć se treba pridržavati normalno uključeni svečanu večeru. Večera normalno uključena, ali nije ograničeno na, beskvasnog kruha.

Najveći dio Židova Nazovite ¹⁵. Pashu

Židovski vođe promijenio datum i neke njihove prakse povezane s Pashe. Neki rabinski izvori sugeriraju to je zato što nisu željeli i zadržati isti kao vjernim kršćanima (Wolf G. *Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover*. G. Wolf, 1991).

Ali isto tako, vjerojatno zbog uzimanja obroka u Noći kojih se treba pridržavati i nekih tradicija, u kombinaciji s kako su Židovi bili skloni baviti svetim dana zbog dijaspore (Židovi izvan zemlje Izraelove) i pitanja kalendara (Holy Days. *Jewish Encyclopedia of 1906*), Židovi imaju tendenciju da se zovu Noć se promatrati Pashu kao i većina Židova to večer 15. nisana / Abibu zadržati. Neki bi osigurali i 14. i 15. kao Pashe.

U vrijeme Isusa, saduceji skloni držati Pashu 14. i farizeji na 15. (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. *Why do Jews in America have two Passover Seders?*).

Ipak, Biblija uči dva različita vremena su dvije različite svrhe. Stari zavjet Pasha pokazuje da su Izraelci bili zaštićeni i ne pate od smrtnih anđela. Novi zavjet Pasha pokazuje, za kršćane, koje je Isus nosio kaznu za naše grijeha i sam kroz Njegovu smrt.

Ali, noć se treba pridržavati podsjetio Židove da bi trebali biti zahvalni za Božje izbavljenje iz ropstva egipatskog ropstva (Izlazak 00:42). Za kršćane, Noć se treba pridržavati uči nas da se radujemo i biti zahvalni za oslobođanje Isus pruža od ropstva grijeha (Ivan 8: 34-36).

Određene Židovski učenjaci shvataju da je Biblija navodi Pashu kao na neki drugi datum od festivala beskvasnih kruhova:

Lev. . XXIII, međutim, čini se razlikovati Pashe, koji je postavljen za četrnaestoga dana u mjesecu, a (Festivala beskvasnih kruhova ἐορτή τῶν ἄζύμων, Luka XXII 1;.. Josip „BJ” ii 1, § 3), imenovan za petnaesti dan. (Passover. *Jewish Encyclopedia of 1906*)

Stoga, unatoč većina Židova zove ono što su ostali na ¹⁵. kao Pashe, ¹⁵. Bibliji se smatra dijelom sedam dana festivala beskvasnog kruha u. Jer Židovi imaju tendenciju da naglasi odlazak iz Egipta i osloniti se na neke ne-biblijskih tradicija, oni imaju tendenciju da se uglavnom promatrati samo drugi datum.

Izlazak 12. poglavlje raspravlja Pashu i počinje Bog naložio Mojsiju i Aronu o tome što su naučiti ljude kao i što će se dogoditi. Ova uputa uključene iznošenje janjeta na Desetog dana ovoga prvog mjeseca, pod nazivom Abib i spremanja do dana ^{14.} kad je trebao biti ubijen u sumrak - početkom ^{14.}..

Obavijest nešto od sljedećih uputa o Pashe:

²¹ Zatim sazva Mojsije sve starješine Izraelaca te im reče: „Pick out i uzeti janjad za sebe za svoje obitelji i žrtvujte Pashu. ²² Zatim uzmi kitu izopa, zamoči ga u krvi koja je u bazenu, a nadvratnik i oba dovratnika s krvlju koja je u bazenu i nitko od vas će izaći na vratima njegove kuće do jutra (izlazak 12: 21-22)..

Izraz „do jutra” dolazi od hebrejske riječi koja znači „probijanjem dnevnog svjetla”, „dolazak bijela dana”, ili „dolazak zore.”

Dakle, Izraelci nisu izašli iz svojih domova do iza zore ^{14.}. Što se dogodilo ranije te noći?

²⁹ A bijaše oko ponoći da je Gospodin pogodio sve prvorodence u zemlji egipatskoj: od prvorodenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, prvorodenca zarobljenika koji je bio u tamnici, i sve prvine od stoke ... ³³ Egipćani pozvao ljude, da bi ih poslati iz zemlje u žurbi. Jer je rekao: „Svi ćemo biti mrtvi.” (Izlazak 12: 29,33)

Mojsije i Aron ne ide van tijekom noći - to je netočna pretpostavka da mnogi imaju:

²⁸ Faraon mu reče: „Makni se od mene! Pazi na sebe i vidjeti moje lice nema više! U onaj dan u možete vidjeti moje lice ćeš umrijeti!”

²⁹ Mojsije je rekao: „Vi ste govorili dobro. Nikada neću vidjeti lice ponovno.” (Izlazak 10: 28-29)

Nakon smrti prvorodenaca, Izraelci imali niz zadataka za dovršetak prije odlaska u Egipat. Bili su da ostanu u svojim kućama do jutra, razbijanje

dana, spali ostaci janjadi koji nisu jeli, idu na sela i gradove u kojima su živjeli Egipćani i zamolite ih da im srebro, zlato i haljine prikupiti i učitati god imetak su bili za nošenje i njihovih stada i stada putuju pješice, za neke čak dvadeset milja, na Ramsesa gdje je njihova organizirana putovanja iz Egipta bio je početak. Obavijest:

³⁴ Tako narod ponese svoje tijesto prije nego što je uskisne, njihovi gnječenje korita bio zavezan u odjeći, na svojim ramenima. ³⁵ I sinovi Izraelovi po riječi Mojsijevoj; i oni zatražiše od Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće ³⁶ A Gospodin je dao narod milost u očima Egipćana, tako da oni posudio im takve stvari kao što su potrebni. I su Egipćane oplijenili. ³⁷ Izraelci putovali iz Ramsesa prema Sukotu, oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece. ³⁸ A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima; i ovce i goveda, pa čak i vrlo mnogo stoke. ³⁹ Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, niti su pripremljeni za sebe bilo jelo. (Izlazak 12: 34-39, KJV)

Noć se treba pridržavati je noć da su napustili Ramzes. Noć oni zapravo napustili Egipat.

Nakon čine ono što im je Bog rekao da ne, oni napustili.

Izlazak 13:18 kaže: „Izraelci otišli u urednim redovima iz zemlje egipatske.” S obzirom na broj ljudi i dobnu skupinu, to je nevjerojatno da su bili u mogućnosti da to postigne sve po noći nakon Pasha.

kruh bez kvasca

Mi kršćani priznaju da je Isus platio kaznu za naše grijeha na Pashu i da smo pokušati živjeti, kao što je učinio, bez grijeha i najgori licemjeri, od kojih kvasac simbolično može predstavljati (Luka 12: 1).

Pokojni Herbert W. Armstrong pisao o tome:

I, kao što su Izraelci izašli s visokim rukom (Brojevi 33: 3), u velikoj radosti i ushićenja nad njihovom izbavljenju iz ropstva,

tako da se tek rodio kršćanin započeti svoj kršćanski život - na oblacima sreće i radosti. No, što se događa?

Davao i grijeh odmah u potjeru novo Sina Božjega - i uskoro novi i neiskusni kršćanin nađe on je dolje u dubinama obeshrabrenost i iskušenju odustati i prestati.

Obavijest Izlazak 14, počevši od stiha 10 - čim su Izraelci vidjeli ovu veliku vojsku i gladni, oni su izgubili hrabrost. Strah je došao preko njih. Počeli su mrmljati i prigovarati. Vidjeli su da je nemoguće za njih da biste dobili daleko od faraona i njegove vojske, jer je bio previše moćan za njih. I oni su bili bespomoćni. Tako je i sa nama.

Naša snaga nije dovoljna!

Ali primijetiti Božju poruku da ih kroz Mojsija: „Ne plašite se, stajati mirno i vidjeti spasenje Gospodnje ... za Egipćane ... vi ćete ih ponovo vidjeti više dovijeka Gospodin će se boriti za. vas"! Kako je divno!

Bespomoćan, mi smo rekli da stoji mirno i vidjeti spasenje Gospodnje. On će se boriti za nas. Ne možemo pobijediti Sotonu i grijeh, ali on može. To je uskrsl Krist - naš Veliki svećenik - koji će očistiti nas - posveti nas - oslobodi nas - koji je rekao da nas nikada neće ostaviti niti nas napustiti!

Ne možemo držati zapovijedi u našoj moći i snage. No, Krist u nama može držati ih! Moramo se osloniti na njega u vjeri. (Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976.)

Svrha festivala

Ali naučimo puno značenje toga. Zašto je Bog zarediti ove blagdane? Ono što je Njegov veliki svrha? Okrenimo se sada Izlasku 13, stih 3: „... Mojsije reče narodu: Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni iz Egipta ...” Ovo je bila 15. Abib. Stih 6: „Sedam dana jedi beskvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi svetkovina u čast Vječnoga ... To se radi zbog toga što je Vječni učinio [na spomen] ... i to će biti znak "- (čudesna dokaza o identitetu) -‘tebi na tvojoj ruci i kao opomena na tvome čelu’-

zašto? - „da Jahvin zakon bude uvijek na usta ... vršite ovaj obred ...”

O, ljubljena braćo, vi vidite prekrasan smisao? Da li shvatiti pravo značenje svega toga? Vidite li Božja volja? Pashalnu žrtvu slike Kristove smrti za oprost grijeha koje su prošli. Prihvaćanje njegove krvi, ne oprostiti grijehe mi učini - to ne daje dozvolu za nastavak u grijehu - dakle kada smo ga prihvatiti, naši grijesi oprošteni samo do tog vremena - prošle grijehe.

No, hoćemo li prestati? Prošli su grijesi oprošteni. Ali mi još uvijek meso bića. Još uvijek će patiti iskušenja. Grijeh nas je održana u kvačilo - mi smo bili robovi grijeha, u svojoj moći. I mi smo nemoćni da se izbavi od toga! Mi smo bili u ropstvo grijehu. Neka nam shvatiti sliku - značenje. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979.)

Do koje mjere treba kršćani otpusti grijeh? Potpuno, kao što je Isus učio: „Ti ćeš biti savršena, baš kao vaš Otac na nebu savršen” (Matej 05:48). Kvasac simbolički može biti tip sin (usp 1 Kor 5: 7-8). Kao i grijeha, kvasac nadima.

Kao sedam je Božji broj simbolizira cjelovitost, kršćani su slijediti Pashu sa sedam dana beskvasnih kruhova. Značenje i simbolika nije potpun sa samo Pashe. Pasha slike prihvaćanje Kristove krvi za oprostjenje prošlih grijeha i smrti Isusa.

Hoćemo li ostaviti Krist simbolično visi na stablu svoje smrti (usp Galaćanima 3:13)? Ne Sedam dana beskvasnih kruhova sljedeći Pashe pomoć slika za nas potpuna odložite grijeha, vršenje Božjih zapovijedi - nakon što su prošli grijesi oprošteni kao posljedica Isusove žrtve.

Dani beskvasnih kruhova sliku života i rada u uskrslug Isusa. Isus uzašao na prijestolje Božje gdje je sada aktivno djeluje u našu korist kao naš Veliki svećenik, očistiti nas od grijeha (Hebrejima 2: 17-18) nam isporuku u potpunosti od svoje moći!

Evo nekih od onoga što su židovski spisi kažu o Dani beskvasnih kruhova:

¹⁵ Sedam dana jedite beskvasan kruh. Na prvi dan ti ćeš ukloniti kvasac iz svojih kuća. Doista, tko god jede kruh s kvascem od prvoga do sedmoga dana neka se iskorijeni iz Izraela. ¹⁶Prvog dana neka bude sveti zbor, a sedmoga dana neka bude sveti zbor za vas. Ne načinu rada obavlja se na njima; ali ono što svatko mora jesti - da samo mogu se pripremiti vas. ¹⁷I neka vam Beskvasnih kruhova, jer na taj dan ću doveo svoju vojsku iz zemlje egipatske. Zato neka vam ovaj dan od koljena do koljena, kao vječni pravilnikom. ¹⁸U prvom mjesecu četrnaestoga dana u mjesecu u večernjim satima, jedite beskvasan kruh, sve do dvadeset prvoga dana toga mjeseca večeri. ¹⁹Za sedam dana bez kvasca će se naći u svojim kućama, jer tko jede ono što je dizano, ta ista osoba se iskorijeni iz zajednice izraelske, da li je on stranac ili domorodac. ²⁰smijete jesti ništa dizanog; . u svim svojim prebivalištima jedite beskvasan kruh”(Izlazak 12: 15-20)

Levitski zakonik 23: 6-8 uči o tome što je dobro. I Ponovljeni zakon 16:16 pokazuje da su očekivani prinosi biti dano na Danima Beskvasnih kruhova, Duhove, a jesen blagdane.

Izvorno, nije bilo „paljenicama i klanicama” kad je Bog „ih je izveo iz zemlje egipatske” (Jeremija 07:22). Oni su dodani zbog neposluha (Jeremija 7: 21-27), a Novi zavjet je jasno da mi ne trebamo imati paljenice ni životinjske žrtve sada (Hebrejima 9: 11-15).

Kao što smo jedi beskvasan kruh svakog dana, shvatili smo da moramo izbjegavati grijeh koji je toliko rasprostranjen u svijetu oko nas.

Ukinuti ili čuvaju?

Su Dani beskvasnih kruhova ukinuta? Razmislite još nešto što je Herbert W. Armstrong je napisao:

Ne ukinuta sa Staroga zavjeta

Obratite pažnju da su Dani beskvasnih kruhova razdoblje, s dvije visoke dnevne subote. A to razdoblje je zasvagda uspostavljeno - a Izraelci su još uvijek bili u Egiptu - prije nego što je obredni Mojsijev zakon uopće dan ili pisan - prije nego što je Bog uopće predložio stari zavjet! Ono što Mojsijev zakon, odnosno Stari

savez, nije donio ili ustanovio, to ne mogu oduzeti! U Fentonovom prijevodu, 17. ajet je preveden: „stoga ČUVAJTE OVO RAZDOBLJE KAO VJEČNU USTANOVU.” Cijelo vrijeme (razdoblje) je uključeno.

To samo po sebi trebalo dokazati da su blagdani - i sedam dana beskvasnih kruhova - su danas vezivanje i ZAUVIJEK!

Sada, ako ti tekstovi odnose se na 15., a ne 14., kao i oni sigurno učiniti, a ovdje konačno dokazano, onda je Pasha osnovana ZA ikad? Doista je! Ali ovi tekstovi gore odnosi se na blagdan, a ne Pasha. U stavku počevši Izlaska 00:21 pashalnu žrtvu opet se naziva i stih 24 se uspostavlja ZAUVIJEK! ...

Promatrati Pashu sama, a onda ne promatrati sedam dana Beskvasnih kruhova, znači, u simbolizmu, prihvatiti Kristovu krv, i nastaviti živjeti u grijehu - reći ... zakon je ukinut, mi smo pod milošću, što znači licencu, nastaviti u grijehu!

Sedam Dani beskvasnih kruhova zamisliti vršenje zapovijedi, što je još jedan način da se kaže stavljanje daleko od grijeha. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979.)

Rani kršćani nisu vjerovali da su Dani beskvasnih kruhova su učinili daleko. Apostol Pavao je podržalo pravilno držanje blagdana s beskvasnim kruhom (1 Korinćanima 5: 7). On i drugi još uvijek označen / promatrati ga i promatrati ga izvan Judeje:

⁶ Ali mi otplovi iz Filipa nakon dana Beskvasnih kruhova, a pet dana pridružio im se u Troadi, gdje smo ostali sedam dana. (Dj 20: 6)

Ako kršćani nisu morali čuvati Dani beskvasnih kruhova, Duh Sveti ne bi inspirirao da se to bilježi kao što je ovaj. Sada Filipi je bio poganin grad u Makedoniji. To su vladali Rimljani - na taj način vođenja ovih dana nije bio ograničen na mjestu kao što je Jeruzalem. U najmanje dva mjesta u Novom zavjetu vidimo da su Dani beskvasnih kruhova su se čuva u poganskim područjima (1 Korinćanima 5: 7; Djela 20: 6).

Uzeti u obzir i izjavu „Ona je tijekom dana beskvasnih kruhova” u Djelima 12: 3. Budući da je poganskog autora Luka obratio Djelima se

još poganske (Djela 1: 1), zašto bi on spomenuo ovih dana da su nepoznate poganskim kršćanima i prestala postojati?

Možda treba dodati da je lažna ^{3.} stoljeća *Epistula Apostolorum* tvrdi Isus je učio svoje sljedbenike treba držati Dani beskvasnih kruhova dok ne vraća. Iako ne možemo osloniti na tom dokumentu, to znači da su neki čuvanje tih dana u ^{3.} stoljeću.

Informacije izvan Biblije izvještava da su apostoli Pavao, Ivan, Filip, uz Polikarpa iz Smirne i drugih ranih kršćana, zadržao Dani beskvasnih kruhova (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Unatoč tome, Canon 38 *Vijeća Laodiceji* četvrtog stoljeća (c. 363-364) zabranjeno promatranje Dani beskvasnih kruhova. Oni u Crkvi Božjoj ne može biti u skladu s mnogim odlukama tog vijeća koji je otišao protiv Biblije i rane tradicije vjernika.

Dakle, razni subote čuvari i dalje zadržati upravo Dani beskvasnih kruhova nakon toga (Pritz. Nazarene Jewish Christianity. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35; Jerome as cited in Pritz, pp. 58,62,63; Ehiphianus. The Panarion of Ehiphianus of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, p. 117-119) i u srednjem vijeku i dalje (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fanyces, pp. 57-58, as cited in Ball B. Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Kao što smo u Continuing Church of God ne prihvaćaju da je Vijeće Laodiceji govorio za prave kršćanske crkve, još uvijek zadržati Dani beskvasnih kruhova. Jedemo malo beskvasni kruh za svaki od sedam dana kao što je Biblija opominje (Izlazak 12:15; 13: 6; 23:15, 34:18). Ovaj kruh mogu biti izrađene od različitih žitarica / orasi-upotreba pšenice nije biblijski-potrebno.

(To možda treba spomenuti da se može jesti osim samo beskvasnim kruhom hrane tijekom ovog blagdana, to je samo da Ukvasani kruh su da se jede. Također, za razliku Pashe, prvi i zadnji dan beskvasnih kruhova su dani, poput tjedne subote, da se ne raditi.)

Dok neki vole alegoriziraju daleko više dijelove Biblije, iako je svakako i duhovno razumijevanje na blagdane, tu je i fizičko. I fizički poštivanje pomaže nam da bolje razumiju duhovne lekcije.

Dani beskvasnih kruhova pomoć slika koje mi kršćani su se nastojati staviti grijeh i licemjerstvo iz naših života (usp Mt 16: 6-12; 23:28; Luka 12: 1). Držeći ih fizički, pomaže nam da bolje nauče duhovne lekcije koje je Bog namjeravao.

4. Duhovi: Istina o svoj poziv i nevjerojatan dar od Boga

Većina koji ispovijedaju Krista znati nešto o Duhovima. Mnogi ispravno uzeti u obzir da je početak novozavjetne crkve.

Nakon što je Isus umro, njegovi učenici su rekli da čekaju primiti snagu Duha Svetoga:

⁴ I dok je jednom s njima, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo „koje” On je rekao: „Čuli ste od mene ⁵ za Ivana uistinu krstio vodom, ali vi ćete biti kršteni Duhom Svetim nekoliko dana od sada.” (Dj 1: 4-5)

Tako su čekali i:

¹ Kada je dan Duhova u potpunosti je došao, svi su bili zajedno na istome mjestu (Djela 2: 1).

Uočite da izjava ističe da činjenica da je **dan Pedesetnice punina**. Biblija je tako da je jasno da su događaji koji slijede su izravno povezani s činjenicom da je **dan Duhova u potpunosti je došla**. I to se dogodilo učenicima, jer su svi ga promatra zajedno.

Evo što se dogodilo nakon toga:

² I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar, i napuni svu kuću u kojoj su bili. ³ Tada im se podijeljenih jezici, od vatre, a jedan je sjedio na svakom od njih. ⁴ I svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. ...

³⁸ Petar će im: „Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste

griješiti; i primit ćete dar, Duha Svetoga. ³⁹ Doista, obećanje je za vas i za djecu vašu i za sve one koji su izdaleka, koliko god ih Gospodin, Bog naš poziv.”

⁴⁰ I mnogim je drugim riječima svjedočio te ih poticao, govoreći: „Biti spašen od ovog izopačena.” ⁴¹ I oni prigrliše riječ njegovu kršteni; a taj dan oko tri tisuće duša su dodani na njih. ⁴² Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama. ... ⁴⁷ hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je u crkvu svakodnevno oni koji su spašeni. (Dj 2: 2-4, 38-42, 47).

Oni su dobili neke snagom Duha Svetoga. A to se smatra početak kršćanske crkve od strane rimokatolika, Pravoslavna, većina protestanata, Jehovinih svjedoka, i Crkva Božja skupina. Dakle, Duh Sveti je dan u određeno vrijeme (u isto vrijeme da su mnogi od Židova primijetio Duhova), te da su Isusovi učenici su još uvijek ga promatra.

To nije bila slučajnost.

Postoji više Duhova?

Mnogi ne shvaćaju da Duhovi predstavljao više od davanja Duha Svetoga i početka novozavjetne crkve.

Gledajući prolaza u Starom i Novom zavjetu daje više informacija o ovom danu i njegovom značenju.

Blagdan Duhova je zadržao kršćani nakon početnog jedan, ali bez spominjanja govorenja u jezicima. Apostol Pavao je nastavio držati Duha koga nudi Crkvi desetljeća nakon Duhova spominju u drugom poglavlju knjige Djela. Obavijest ono što je napisao, oko 56 AD:

⁸ Jer ne želim da te vidim sada na putu; ali nadam se ostati neko vrijeme s vama, dopusti li Gospodin. Ali ja ću se zadržati u Efezu sve do Pedesetnice (1 Korinćanima 16: 8).

To pokazuje da je Pavao znao kad Pedesetnica je, da je on osjetio da Korinćani mora znati kada Pedesetnice bio, i da su Efežanima bi znao

kad Duhovi bio. Dakle, to je očito promatra Pavao i poganima u Efezu i Korint.

U drugoj godini, apostol Pavao je želio biti u Jeruzalemu Duhova, oko 60 AD:

¹⁶ Jer Pavao je odlučio ploviti pokraj Efezu, tako da on ne bi morao provesti vrijeme u Aziji; jer je žurio da bude u Jeruzalemu, ako je moguće, na Dan Pedesetnice (Djela 20:16).

Dakle, kršćani u Jeruzalemu i dalje promatra Pedesetnicu i Paul je promatrajući ga previše. Inače, ne bi bilo očigledan razlog zašto je Pavao htio da se u Jeruzalemu na dan Pedesetnice.

Pojam Duhovi je grčki izraz koji znači 50th. Taj termin je izveden iz sljedećeg hebrejskom opis izračuna datum:

¹⁵ I ti ćeš računati sami od dana po suboti, od dana u koji donesete snop za žrtvu: sedam subote će biti dovršen. ¹⁶ Točka pedeset dana do dana nakon sedme subote (Levitski zakonik 23: 15-16).

Dan Duhova ima nekoliko imena, i zbog toga, neki su zbunjeni o tome. Njegova druga biblijska imena su: blagdan žetve, na Blagdan sedmica i dana prvina.

Židovski običaji i kada je Pedesetnica?

Često Pjevanje u pratnji sveti festivali Božji, koji je započeo u sumrak:

²⁹ će vam pjesma biti kao u noćima kada je sveti festival se održava, srca vesela kao kad netko ide s flautom, doći u Goru Jahvinu, k Stijeni Izraelovoj. (Izaija 30:29)

Moderni Židovi nastoje nazvati Duhova terminom *Šavuot*.

Neki su bili zbunjeni kada Duhovi. Mnogi Židovi ne držati ga na isti dan se da se Crkva Božja ga čuva.

Židovski saduceji ispravno rekao: „da bi Duhovi uvijek pada u nedjelju,” međutim „[i] n nakon talmudskoj i geonic literatura ... Duhovi pada na 6. Siwan” (Pineles, "Darkeh shel Torah," p. 212, Vienna, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia of 1906). Datum koji mnogi Židovi danas koriste (što je u post-talmudskoj literaturi koja je sastavljena nakon Starog zavjeta i nije Pismo), je kasnija promjena i nije biblijski dan. Mi u Continuing Church of God promatramo biblijski način.

Obavijest također sljedeće bivšeg glavnog rabina Lorda Sacksa:

Farizeji, koji su vjerovali u usmenom zakonu, kao i pisanom, razumjeli su „subotu” ovdje kao prvi dan Pesaha (15 nisana). Saduceji, koji su vjerovali samo u pisani zakon, uzeli su tekst doslovno. Dan nakon subote je nedjelja. Tako brojanje uvijek počinje u nedjelju, a Šavuot, pedeset dana poslije, također uvijek pada u nedjelju. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot. Arutz Sheva, June 3, 2014.)

Kršćani trebaju imati na umu da je Isus osudio farizeje za oslanjajući se previše na usmenom zakonu preko pisanog zakona (Marko 7: 5-13). Isus im je rekao da su „stvaranje riječ Božju bez učinka svojom predajom koju si izrekao. I mnogo takvih stvari koje rade” (Mk 7,13).

I, kao što je prikazano u nastavku, Duhovi se odnosi na vrijeme od brojanja pedeset može biti u vezi s prvina:

¹⁶ Točka pedeset dana do dana nakon sedme subote; onda prinesi novi zrna žrtvovati Jahvi. ¹⁷ Dovedi iz svojih stanova dvije valne okrugla dvije desetine efe. One moraju biti od najboljeg brašna; oni će biti pečena s kvascem. Oni su prvine se Gospodinu (Levitski zakonik 23: 16-17).

Kada računati pedeset dana u dan nakon sedme subote, naći ćete da Duhovi uvijek dolazi na nedjelju. Duhovi traje od zalaska sunca u subotu do zalaska sunca nedjelje. Irenej, koji je tvrdio da su se susreli Polikarp iz Smirne je napisao da su apostoli zadržao Duhova u nedjelju (dijelovi Ireneja, 7).

rano voće

Korištenje izraza „prvina” predlaže drugu žetvu. I doista, ovo je također istaknuo u Starom zavjetu:

¹⁶ ... Blagdan žetve prvina svojih trudova koje ste sije u polju; ¹⁷ i blagdan žetva na kraju godine, kada su se okupili u plodu svoga rada iz područja (Izlazak 23: 16-17).

²² Ti ćeš promatrati na Blagdan sedmica, od prvina žetve pšenične i Blagdan berbe na prekretnu kraju godine (Izlazak 34:22).

²⁶ Također, na dan prvina, kad bi novi zrna žrtvovati Jahvi na Blagdan sedmica, neka vam bude sveti zbor (Brojevi 28:26).

Dok su neki protestantski komentatori se odnose na val snop ponude kao blagdan prvina (npr Radmacher ed ed. Nelson Studijske Biblije. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, str. 213), to je pogrešan naziv. Dok je „snop prvina” je ponudio tada (Levitski zakonik 23: 10-11), kao što je prikazano gore, Biblija se odnosi na blagdan tjedana u vrijeme prvina (a ne samo jedan snop).

Kako je ideja prvina nam pomoći da razumijemo ovaj dan?

Blagdan Duhova ili Blagdan prvina (Izlazak 34:22) podsjeća nas da je Bog sada zove samo mali „prvina” duhovnu žetvu, a posljednji veliki dan narednom koji Slike veću žetvu kasnije. Proljeće žetve, u većini područja, u mnogo manja od većeg žetve jesen, a to je u skladu s Božjim naumom spasenja za čovječanstvo.

Ali što je s Isusom? Nije li on vrsta prvina?

Da, On je sigurno bio. Pavao napominje:

²⁰ Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, te je postao prvina onih koji su usnuli. ²¹ Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih. ²² Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni. ²³ Ali svatko u svom redu: prvina Krist, poslije oni koji su Kristovi, o njegovu dolasku. (1 Kor 15: 20-23).

Krist je ispunjenje vala snop ponude u Levitskom zakoniku 23: 10-11. On je snop prvina. On je također ispunila tu ulogu kad je uzašao na nebo u nedjelju (val snop ponuda je u nedjelju), nakon što je uskrsnuo (Ivan 20: 1,17). Ali ni on ni njegovi pravi sljedbenici promatraju što se sada zove Uskrs.

Također, James napominje da nas je Isus izveo također biti vrsta prvine:

¹⁸ svojoj volji da nas izvede riječju istine, da budemo neka vrsta prvina svojih stvorenja (Jakov 1:18).

Dakle, dok je Isus bio izvorni prvina koji predstavlja val snop žrtvu, pravi kršćani su neka vrsta prvina, koju predstavlja Pedesetnica. „Prvina” znači da će samo nekolicina biti dio žetve u ovom dobu (usp. Luka 12:32; Rimljanima 9:27; 11:5) – ali to također podrazumijeva da će biti i veće žetve – vremena u kojem će svi koji nikada nisu imali priliku za spasenje kasnije imati pravu i stvarnu priliku.

Obavijest što je Peter rekao na Duhove:

²⁹ „Braćo, dopustite da vam otvoreno razgovarati s vama o praotac je David, da je i umro i pokopan, a grob mu je s nama do današnjeg dana. ³⁰ Prema tome, kako je bio prorok i znao da je Bog zakleo s zakletva mu je taj plod njegova tijela, po tijelu, on će podići Krista sjediti na njegovu prijestolju, ³¹ on, unaprijed je govorio za uskrsnuće Kristovo, da je njegova duša nije ostala u Hadu , niti mu tijelo truleži ugleda. ³² Ovo je Isus Bog podigao, od kojih smo svi svjedoci. ³³ Zato se uzdići na zdesna Bogu, i primivši od Oca obećanje, Duha Svetoga, On je izlio . ovaj koji sada vidjeti i čuti (Djela 2: 29-33)

Obavijest da je Petar, na Duhove, iz Isusa kao plod i da ga je podigao. Duhovi pokazuje da Bog blagoslivlja ovu malu žetvu dodjelom svoga Duha Svetoga, tako da možemo prevladati, obavlja svoj posao i rasti duhovno, iako živi u „ovom sadašnjem zlom dobu” (Gal 1: 4)

Isus nije bio samo prvi od prvina, Bio je prvorodenac među mnogom braćom:

²⁹ Za koga On predviđa, On predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova te da on bude prvorodenac među mnogom braćom

(Rimljanima 8:29).

⁵ Isus Krist, vjerni svjedok, Prvorođenac od mrtvih (Otkrivenje 1: 5).

Budući da je Isus prvorođenac, to sigurno znači da će postati drugi koji su se poput njega. Dakle, postaje poput Isusa Krista je također dio poruke Duhova. Naravno ideja postane poput Krista uči kroz Bibliju i nije ograničen na Duhove. Obavijest što je Ivan napisao:

² ... bit ćemo poput njega (1 Iv 3: 2).

Budući da je sveti zbor, primijećeno je sličan tjedne subote, ali s ponudom (Ponovljeni zakon 16:16). U Starom zavjetu, na Blagdan sedmica, uključujući prvine, držana je 50 dana nakon subote nakon Pashe.

Nakon smrti Krista, apostoli okupili na taj datum. I na taj datum, Sveti Duh izlio pružiti kršćani pristup Bogu kao neku vrstu prvina. Isus je bio prvi od tih prvina i kršćana koji su pozvani u ovoj dobi su također biti prvina kao što je on (oni nazivaju kasnije su se kao što je Isus, ali jednostavno neće biti prvina).

Može Blagdana se čuva izvan Jeruzalema?

Neki su pokazala da su biblijski Blagdana ne mogu čuvati sada kao i oni će zahtijevati da će svi otići u Jeruzalem.

Ali to nije bio slučaj povijesno, čak i sa Isusom.

Prema početku svoje službe, dok je bio u Nazaretu, Isus je govorio o „danu subota” (Luka 4:16). Duhovi se također nazivaju Blagdan sedmica/subota (Pnz 16:10,16). Da je Luka mislio na množinu, može se potvrditi gledajući stvarni grčki pojam. Stvarna riječ (ne Strongova grupacija sličnih riječi) za subote, σαββάτων, je množina (σαββάτω, kao u Luki 14:1, je jednina). Odlomak je doslovno preveden na sljedeći način:

16 On je došao u Nazaret, gdje je odrastao. I po svom običaju, otišao je na dan subota u sinagogu te ustao čitati. (Luka 4:16, Green)

Dakle, to pomaže pokazati da se sveti dan, kao Isus, može držati i na drugom mjestu, ne u Jeruzalemu. Čini se da je također možda zadržao još jedan sveti dan u Galileji u Luki 6:1-2 (Green JP, Sr. Interlinear Greek-English New Testament, third edition. Baker Books, 2002.).

Možda treba napomenuti da kada je Samarijanka je navedeno da je slavljenje eventualno treba biti ograničena na Jeruzalem području (Ivan 4:19), Isus je rekao da nije bilo Jeruzalem obožavanje ograničenje:

.²¹ Kaže joj Isus: „Ženo, vjeruj mi, dolazi čas kad će ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu, klanjati Ocu²² Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi znamo što klanjamo, jer spasenje je . Židova²³ Ali dolazi čas, i već je tu, kad će se istinski klanjatelj klanjati Ocu u duhu i istini. jer Otac traži takve upravo klanjatelje²⁴ Bog je Duh, a oni koji ga obožavaju moraju obožavati u duhu i istini.” (Iv 4: 21-24)

Novi zavjet jasno pokazuje da Sveti dan ili drugi obožavanje nije ograničena samo na Jeruzalem (vidjeti Mt 10:23, 23:24).

Treba napomenuti da je grčko-rimski crkve također prepoznati da Pedesetnica, ponekad se nazivaju blagdan tjedana (Levitski zakonik 23: 15-16) ili dan prvina (broj 28:26) u Starom zavjetu, imao kršćanski značaj , I oni ne ograničavaju svoje poštovanje na jedan grad.

Uzeti u obzir i da je ideja o kršćanima biće prvina je potvrđeno u Novom zavjetu (James 1:18). U starom Izraelu, došlo je do manjih žetva u proljeće i veći žetve u jesen. Proljeće Sveti Duhovi, kada se pravilno razumio, pomaže sliku da je Bog samo zove neki sad za spasenje (Ivan 06:44, 1 Korinćanima 1:26; Rimljanima 11:15) s većeg žetve dolazi kasnije (Ivan 7: 37- 38).

Mnogi grčko-rimski crkve promatrati neku verziju Duhova. Ipak, djelomično zato što ne poštuje neke druge biblijske blagdane, oni ne mogu shvatiti zašto je Bog samo zove neki sada, i da On ima plan za ponuditi sve spasenje (Lk 3: 6; Izaija 52:10). Milosrđe likuje nad sudom”(Jakov 2:13).

5. Blagdan truba: Kristov povratak i događaje koji su doveli do njega

Većina grčko-rimskim crkvama ne drže biblijske blagdane koji obično javljaju u jesen. Ipak, ovi Blagdani prikazuju brojne ključne događaje u Božjem planu.

Blagdan truba ne samo slike Kristov dolazak uskrsnuti prvine od mrtvih, ona je također oslikava strašnu vrijeme razaranja samo naprijed i intervenciju Isusa Krista da se spasi život od totalnog uništenja i da se uspostavi Kraljevstvo Božje na Zemlji.

Idemo shvatiti kako ovaj festival se uklapa u Božji veliki master plana.

Uzmite u obzir da postoji veliki vremenski razmak između Pedesetnice i blagdan trublje. Budući da je crkva Novi zavjet počeo na Duhove i zapravo završava kada je Isus vraća na glas posljednje trube (1 Korinćanima 15: 51-57), u smislu vremenski period između Duhova i blagdan trublje može se smatrati predstavljajući crkvenu dob ,

Četvrti Sveti dan, na blagdan truba, zabilježen je u „sedmom mjesecu, na prvi *dan* u mjesecu” (Levitski zakonik 23: 23-25).

Broj sedam u Božjem planu označava završetak i savršenstvo. Sedmi mjesec Božje kalendaru (javlja se u rujnu i / ili listopada) sadrži posljednje četiri festivala, zamišljajući završetak velikoj Božjoj master plan za nas. Festival koji pada na prvi dan ovog mjeseca obilježava početak završnih događaja u Božjem planu.

To je još jedan godišnji subotnji počinak iz nečijeg redovan rad, a to je da bude uspomena na puhanje trube (Levitski zakonik 23: 24-25). To je također vrijeme za učenje Božje putove (Nehemija 8: 2-3; usp Ezra 3: 1-7). Velik dio onoga što se dogodilo Izraelcima je napisano za naše „primjera, a oni su napisani za upozorenje nama, na kojima su krajevi dobi su došli” (1 Korinćanima 10:11).

To je od puhanje truba da svetkovina trube vuče svoje ime.

Postoji mnogo simboličnog značenja povezanog s puhanjem tih truba, osobito s obzirom na kraj vremena u kojem živimo. Treba napomenuti da

moderni židovski naziv za ovaj datum, Roš Hašana, nije biblijski niti izvorni za Židove. To je nešto što su usvojili stoljećima nakon što ga je Bog dao njima i nakon što je Stari zavjet napisan (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

Biblija nas uči da su truba dignut objaviti Božje gozbe, kao i pozvati ljude da skupite (Brojevi 10: 1-3, 10).

Knjiga života

Zanimljivo, židovski znanstvenici su vezani blagdan trublje u s „knjigu života” (Peltz M, rabin. Što je u Roš Hašane pozdrav? Haaretz, rujna 17, 2012). Zašto je to od interesa?

Pa, Biblija uči da oni koji su navedeni u „Knjizi života” (Filipljanima 4: 3; Otkrivenje 3: 5) će uskrsnuti (Hebrejima 12: 22-23). Kada? U sedmom i posljednjem trube:

⁵¹ Evo otajstvo vam kazujem: Nećemo svi spavati, ali svi ćemo se izmijeniti - ⁵² u jednom trenutku, u tren oka, na glas posljednje trube. Za trubu će zvuk, i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti. ⁵³ Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. (1 Kor 15: 51-53)

Knjiga Otkrivenja jasno uči da je sedam truba će biti dignut (8: 2), kazna dolazi na one koji nisu zaštićeni od Boga (9: 4), a onda će doći Božje kraljevstvo i presuda (11: 15-18). Na kraju se uči da oni kojima ime nije zapisano u knjizi života iskusiti drugu smrt (Otkrivenje 20: 14-15).

Truba Eksplozije

Uzmite u obzir da je Biblija pokazuje da je tijekom izraelske povijesti, koji je bio jako naglašen sukoba i pobune, trube i dalje će se koristiti kao uređaji za upozorenje, na poziv na oružje ili kao predigre važne poruke - uvijek obilježiti događaj ogromne uvoza u cjelini narod.

Bog koristi proroke među njima Izaija, Ezekijel, Hošea i Joel, upozoriti Izrael o kazni On bi na njih dovesti na njihovoj stalnoj pobuni protiv Njegovim zakonima. Ovi proroci su da koriste svoje glasove poput trube da trubiti svoje upozorenja na Božji narod.

¹ vičite, rezervnih ne; Podigni svoj glas poput trube; Reci mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehе njihove. (Izaija 58: 1)

Mi u Continuing Church of God rade to učiniti danas. Mi smjelo govore o grijesima društva i kako svjetski događaji su usklađivanja s ispravno razumjeti proročanstva - koji također nastoje objasniti.

No, tu će biti doslovni truba eksplozija dolaze u budućnosti kao knjiga Otkrivenja uči (Otkrivenje 8: 1-13, 9: 1-18). No, većina neće obazirati one upozorenja.

Mnogi su otpuhan u Knjizi Otkrivenja, i puno su se dignut na blagdan truba (Lev 23:24) - nadam se mnogi mogu vidjeti vezu.

No, najvažnije truba, u nekom smislu, mogao biti posljednji, sedmi jednom. Evo što je Otkrivenje uči o tome:

¹⁵ Tada je sedmi anđeo zatrubi: I bilo je glasno glasovi u nebu govoreći: „kraljevstvima ovoga svijeta su postali *kraljevstva* našega i Pomazanika njegova i on će kraljevati u vijeke vjekova!” ¹⁶ Tada dvadeset i četiri starješine koji su sjedili pred Bogom na prijestoljima padoše ničice i pokloniše se Bogu, ¹⁷ govoreći: „Zahvaljujemo ti, Gospodine, Bože Svemogući, Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, jer Morate uzeti svoju veliku moć i zavlada. ¹⁸ narodi su bili ljuti, i vaš gnjev je došao, i vrijeme mrtvima da bi trebali biti suđeni, i da bi trebao nagraditi sa svojim slugama prorocima i svetima i onima koji boje imena tvojega, malima i velikima, i treba uništiti one koji kvare zemlju.” ¹⁹ Tada je hram Božji otvorena na nebu, i Kovčeg njegov Savez je viđena u njegovu hramu. Te udare munje, buke, gromovi i potres i tuča velika. (Otkrivenje 11: 15-19)

Blagdan truba slike budućeg puhanje trube i stvarnost koja će Isus doći i uspostaviti Kraljevstvo Božje na zemlji. Dobra vijest dolazi Kraljevstvo Božje je veliki dio onoga što Isus želi sluge proglasiti sada (Matej 24:14; 28: 19-20), a zatim će doći svršetak (Matej 24:14). Blagdan trube bodova Kristove pobjede nad ovom svijetu.

Grčko-rimski povjesničari, poput Jeronima i Epifanija (*Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*, pp. 922, 930 and Epiphanius (Ephiphanius. *The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9*. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), zabilježili su da su 'nazarećanski kršćani' i dalje zadržavali jesenske Blagdane u četvrtom i petom stoljeću. Njih su također čuvali vjerni kršćani u Jeruzalemu koji su zauzeli izvornu kršćansku građevinu u Jeruzalemu, sve do četvrtog stoljeća kada ih je zaustavila carska vlast (Pixner B. *Church of the Apostles Found on Mt. Zion*. *Biblical Archaeology Review*, May/June 1990: 16-35,60).

Anti-semit Ivan Zlatousti izričito je pokušao zaustaviti ljude u obilježavanju Blagdane truba krajem četvrtog stoljeća (Ivan Zlatousti, *Homilija I protiv Židova I:5; VI:5; VII:2*). Međutim, oni koji su pokušavali biti vjerni nastavili su to činiti kroz povijest. Continuing Church of God to čini i danas.

6. Dan pomirenja: Sotona dobiva protjerana

Sljedeći Pad sveti dan je dan pomirenja:

²⁶ A Gospod reče Mojsiju govoreći: ²⁷ „I deseti dan toga sedmog mjeseca neka se Dan pomirenja To će biti sveti zbor za vas, vi postite, i ponuditi kao žrtvu paljenu. Gospodin. ²⁸ I ne smijete raditi nikakva posla na taj dan, jer to je dan pomirenja, za pomirenje pred Jahvom, Bogom svojim. ²⁹ za svaku osobu koja se ne udari u duši na taj dan bit će iskorijeni iz svoga naroda ³⁰ svaka osoba koja kakav posao na taj dan, toga ću ja istrijebiti iz njegova naroda ³¹ Nikakva posla nemojte način rada;.. bit će statut zauvijek u sve vaše naraštaje u svim svojim . stanovi ³² Smatra se da vam je to subotnji počinak, a vi postite;. devetoga dana u mjesecu u večernjim satima, od večeri do večeri, od vas će proslaviti svoj subote” (Lev 23: 26-32).

⁷ „Na deseti dan toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Vi postite; ne smiješ raditi nikakva posla. (Brojevi 29: 7)

Post je povijesno uglavnom kako je izraz „postite” je tumači židovske i Crkva Božja zajednica (ovo je također potvrđena od strane takvih odlomaka kao što je Psalam 35:13; 69:10 i Izaija 58: 5), znači post, osim ako je na neki način bolestan, i tako već pogođen. Večer na večer znači od zalaska do zalaska sunca.

Novi Zavjet naziva Dan pomirenja, „Fast” (Djela 27: 9), koji ne samo da ukazuje na to da je apostol Pavao je to držanje (koji bi bio po izjavama u Djelima 21: 18-24; 28:17), ali da je grčko-zove Teofil (kršćanina koji Djelima je upućena u Djelima 1: 1), mora biti ili neki drugi termin bi bio zamijenjen.

Pažljiv pojedinci povezani s crkvama Božjim će postiti od zalaska sunca ove noći sve do zalaska sunca iduće noći (ako su fizički sposobni - dojišje, mala djeca, trudnice, i razni potlačeni drugi ne očekuje da će brzo - to je u skladu sa židovskim običajima u ovoj oblasti, kao i). U tom brzo idemo bez hrane i pića.

Čudno, jedna protestantska izvješću se tvrdi da je jedan od razloga zašto kršćani ne trebaju držati Dan pomirenja, jer ne postoji židovska hrama danas (Cocherell BL. Ukoliko se Kristovi sljedbenici brzo na Dan

pomirenja?). Ipak, biblijska stvarnost je da su Izraelci su na Dan pomirenja stoljećima prije nego što je bio hram a drugo realnost je da je Novi zavjet pokazuje da su kršćani danas hram Božji (1. Korinćanima 3: 16-17),

dvije koze

U Starom zavjetu, Dan pomirenja uključuje ceremoniju gdje je Azazel koza je poslan u pustinju (Levitski zakonik 16: 1-10). Pojedini kršćani to vidio slanje Azazel koza daleko kao zamišljajući vrijeme tijekom tisućljeća, kada bi Sotona biti vezan za tisuću godina u Bezdani (Otkrivenje 20: 1-4). To znači da on neće moći iskušati i prevariti tijekom tog vremena. Zbog žrtvu Isusa, koza nije žrtvovana promatrati ovaj dan (usp. Hebrejima 10: 1-10).

Iako je Isus bio naš Pasha žrtvovali za nas (1. Korinćanima 5: 7-8), a on je bio ubijen samo jedanput (Hebrejima 9:28), također vidimo osim Pashe gdje je Isus svečano je ubijenog vrijeme.

Zašto?

Mnogi su nagađali, ali moglo bi biti tragova, uz činjenicu da je ova žrtva događa prije objavljivanja drugog jarca.

Izvorna Pasha rezultirala je samo time da su djeca Izraelova bila poštećena zbog svojih grijeha. U ovoj dobi, oni koji su pravi kršćani polažu pravo na žrtvu Isusovu na Njegovoj konačnoj zemaljskoj Pashi za plaćanje kazne za naše grijeha. No pravi kršćani su mala manjina stanovništva svijeta (Luka 12:32; Rimljanima 11:5).

Budući da je Biblija naziva Sotonu „bog ovoga svijeta” koji je „zaslijepljen” svijet (2. Korinćanima 4: 4), a većina su bili zaslijepljeni i još nisu pokriveni žrtvom Isusa. Ipak, to će se dogoditi za skoro sve koji će se zvati - bilo u toj dobi ili dobi doći (Matej 12:32). Prikazuje žrtvu, svečano nakon crkva doba završava, pomaže pokazati da Isusova žrtva nije bila samo za one koji se zove u crkvenom dobu, kao Božji plan uključuje nudi spas za sve, a ne samo danas izabranike.

Pokazujući žrtvu prije druge koze oslobodi, to pokazuje da Isus nije bio uzimajući grijeha Sotone.

Isus je uzeo kaznu za sva ljudska bića. Ali to se ne odnosi na ljude tek nakon nas Bog poziva i daruje nam pokajanje (Ivan 06:44) i dolazimo do biti spremni pokajati se i mi početi vjerovati. Ne samo u Isusa, ali vjerujemo Sina i vjerujemo Otac, koji je, vjerujemo ono što oni kažu. Također, mi to dokazati tako pokajanjem, krštenja, što je dobila Duha Svetoga (Dj 2:38), a zapravo pokušava živjeti kao oni bi nam život (usp 1 Iv 2: 6).

Zadržao Kroz povijest

Dan pomirenja držana na st 4 prema Ivan Zlatousti koji je propovijedao protiv (Ivan Zlatousti Homiliji I protiv Židova I:, 5, VI, VII: 5: 2).

To se može vidjeti i u kanonu 69/70 sirijskih apostolskih kanona iz tog vremena, koji ga je pokušao zabraniti (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Musliman dokument datira iz razdoblja od petog desetog stoljeća, navodi se da su Isus i njegovi učenici čuvaju brzo na istim danima kao Židova. To pokazuje da je judeo-kršćani su još uvijek imajući na Dan pomirenja, a grčko-Rimljani došli do 50 dana Lenten-

period gladovanja da Isus nije držao (Tomson P. Lambers-Petry L. Slika judeo-kršćanima u drevnoj židovskoj i kršćanskoj književnosti, svezak 158, 2003, str 70-72; Stern SM Citati iz apokrifnih evanđelja u ' . Abd al-Jabbar Journal of Theological Studies, NS Vol XVIII, (1) travanj 1967.. 34-57). Izvješća iz drugih povjesničara podržati ovaj stav (npr Pines, str. 32-34). Nadalje, vidimo povijesne izvještaje da je još uvijek drži se u Transilvaniji u ¹⁶. stoljeću (Liechty, str. 61-62).

Stari radio Crkva Božja promatrati Dan pomirenja (i drugim zapovjednim blagdanima) tijekom 20. stoljeća. Mi u Continuing Church of God i dalje promatrati ga i danas.

7. Blagdan sjenica: uvid u ono što svijet izgleda kao pod Kristovom Kraljevstvu

Blagdan sjenica slike na kulminirajući događaj u Božjem planu. Nakon što je Isus umro za naše grijehе da otkupi čovječanstvo, a nakon što je nam je poslao Duha Svetoga i pokupila ljude za njegovo ime postati kraljevi i svećenici vladati s njim na Zemlji (Otkrivenje 05:10), a nakon njegova drugog dolaska, i nakon što je napokon stavio sve grijehе na glavu Sotone i njega i grijehе iz prisutnosti Boga i njegova naroda odvaja (što nas na kraju pridružio na-jedan s njim, pomirenje), onda smo spremni za taj konačni serije događaja, početak uspostave tisućljetne kraljevstvo Božje na zemlji.

Blagdan sjenica oslikava duhovnu i materijalnu obilje koje će doći tijekom tisućljetne vladavine Isusa Krista, kada će ljudi čuvati Božje zakone bez sotonskih obmana (Otkrivenje 20: 1-6). To je u suprotnosti s onim što se sada događa u svijetu zavede Sotona (Otkrivenje 12: 9). Satanic obmana, koje će nestati onda (Otkrivenje 20: 1-3), dio je razlog zašto većina koji se izjašnjavaju kršćanstvo su zavedeni „lijepo” lažnih ministara, kao i zašto su mnogi od tih poslova su zavedeni (2 Korinćanima 11: 14-15).

Sam Isus, svetkovali Blagdan sjenica, a također je učio po Ivanu 7: 10-26.

Ovdje su neke upute o tome iz židovskih spisa:

³³ Tada Jahve reče Mojsiju: ³⁴ „Govori Izraelcima, govoreći:,, Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se Blagdan sjenica za sedam dana Gospodu ³⁵ Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva posla nemojte ubičajeno raditi na njemu.

⁴¹ Ti ćeš ga držati kao blagdan u čast Jahvi sedam dana svake godine. To je trajan zakon zauvijek u sve vaše naraštaje. Ti ćeš ga slaviti u sedmom mjesecu. ⁴² stanujte u sjenicama za sedam dana. Svi koji su porijeklom Izraelcima neka proborave u sjenicama, (Levitski zakonik 23: 33-35,41-42)

¹³ „Ti ćeš blagdan sjenica sedam dana, ... ¹⁴ A ti će se na svoj blagdan, ti, tvoj sin, tvoja kći, tvoj muški sluga i tvoja žena službenik i levit i došljak i sirota i udovica, koji su unutar tvojih

vrata.¹⁵ Sedam dana obavi sveti blagdan u čast Jahvi, Bogu u mjestu koje Jahve odabere svoj, jer je Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom svom proizvodu i u svim djelima ruku svojih, pa da sigurno radovati.

¹⁶ „Tripit na godinu neka se svi muškarci pred Jahvom, Bogom u mjestu koje on odabere svoj: na Blagdan beskvasnog kruha, na Blagdan sedmica i na Blagdan sjenica, a oni neće pojaviti prije Jahvu praznih ruku¹⁷ Svaki će čovjek dati kao što je on u stanju, prema blagoslovu Gospoda Boga svoga, što ti je udijelio (Ponovljeni zakon 16: 13-17)..

Bog je drevni Izraelci žive u sjenicama / sjenica („sukkos” na hebrejskom) u pustinji desetljećima prije nego što su ušli u obećanu zemlju. Ti govornice, na neki način, na slici da su samo nasljednici u obećanu zemlju. Čak i tijekom tisućljeća, kada je Kraljevstvo Božje je vladajući posmrtnih naroda, posmrtni ljudi će biti samo nasljednici Kraljevstva. Oni moraju prevladati i rasti u znanju i mudrosti da baštine obećano.

Bog kaže Efrajima (ponekad s prikazom vrste svim Izraelom u Svetom pismu) da će „stanovati pod šatorima kao u dane blagdana” (Hošea 12: 9, Douay-Rheims). Izrael u pustinji, bio je tip od svih ljudi koji moraju proći kroz kušnje i nevolje naslijediti obećanja (1. Korinćanima 10:11). Bili su došljaci, čekaju naslijediti obećanja Božja.

Mi kršćani shvatiti da nemamo stalnog grada u toj dobi i gledati u jednom doći (Hebrejima 13:14). Izdržljivost u privremenim stanovima za vrijeme Blagdana sjenica pomaže podsjećaju na to. Kršćani bi trebali crkvu usluge, ako je moguće, svaki dan Blagdana sjenica za naučiti (Ponovljeni zakon 31: 10-13; Nehemija 8: 17-18) koji žive žrtve, što je naš „bogoslužje” (Rim 12: 1) ,

Blagdana sjenica je vrijeme da **se raduje** (Ponovljeni zakon 14,26, 16,15). Korištenje povezanog desetine (obično naziva „druga desetina”) pokazuje da je to bilo vrijeme obilja (Ponovljeni zakon 14: 22-26), ali i da Ministarstvo treba voditi brigu o u ovoj dobi (Ponovljeni zakon 14: 27). Blagdan sjenica pomaže sliku vremena tisućljetnom izobilju. To nam daje uvid u vrijeme nakon Isus ne vrati.

Tisućljeća predstavlja sedmi dan Božjeg 7000 godine plan. Zanimljivo je da svakih sedam godina, knjiga zakona je naredio da se pročita na

Blagdan sjenica (Ponovljeni zakon 31: 10-13). To pomaže sliku da zakon, uključujući i Deset zapovijedi, čuvati će se u tisućljeća, kao što Biblija pokazuje zakon će biti učenici tada (Izaija 2: 2-3; više o zapovijedi se mogu naći u našoj besplatne online *knjižica deset zapovijedi*). To je živjeti u skladu s Božjim zakonima koji će donijeti blagoslov i obilje tijekom tisućljeća.

Mi kršćani danas čekaju dolazak tisućljeće i promjenu koja se događa u posljednje trube (1 Korinćanima 15:52), koji se također zove prvo uskrsnuće:

⁴ I vidjeh prijestolja, a oni sjede na njima, a presuda je posvećen njima. Tada sam vidio duše pogubljenih zbog njihovog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje, koji se ne pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše žig na čelima ili na svojim rukama. I oni živjeli i vladao s Kristom tisuću godina. (Otkrivenje 20: 4)

Biblija pokazuje da je nakon što je Isus okuplja Crkvu k sebi, a nakon što je on sjedi na prijestolju, gdje ćemo se vladajuće s njim, on će se okupiti narode pred njim i reći kršćanima:

³⁴ Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo

pripremili za vas od postanka svijeta: (Matej 25:34).

Sada, oni koji svetkuju Blagdan sjenica gledati prema naprijed to jer pomaže sliku s tisućljetnom kraljevstvo.

U ranom drugom stoljeću, Papija Hierapolski rekao:

[T] ovdje će biti razdoblje nekih tisuću godina nakon uskrsnuća od mrtvih, te da će se postaviti kraljevstvo Kristovo u materijalnom obliku na ovom svijetu.

Poštivanje Blagdana sjenica je sjena narednom tisućljetnom kraljevstvu Božjem koji su vjerni kršćani zadržao jer novozavjetno doba.

Gdje mogu ga čuvati?

Blagdan sjenica je u suštini razdoblje „hodočašća” (Psalam 84:1-5), što znači da obično uključuje putovanje izvan nečije uobičajene zajednice.

Isus je 'prebivao u šatoru' s ljudima kad je bio ovdje (kao što se grčka riječ ἐσκήνωσεν u Ivanu 1:14 može prevesti prema Green JP. Interlinear Greek-English New Testament. Baker Books, 1996, 5. tiskanje 2002, str. 282).

Dok su neki lažno tvrde da je Blagdan sjenica iz prošlosti kroz današnje vrijeme mora biti samo zadržao u Jeruzalemu, da je to pogreška. Izraelci nisu bili ni u Jeruzalemu stoljećima nakon što su zabilježene-time naredbe za njegovo poštivanje u Levitskom zakoniku 23 Jeruzalem nije bio početno rješenje za njih. Biblija pokazuje Blagdan sjenica može držati u drugim nego Jeruzalemu gradova (Nehemija 8:15; usp Pnz 14: 23-24). Za vrijeme drugog perioda hram (530 pne - 70 AD), Židovi često drugdje zadržao (Hayyim Schausse navedeno, „Sukkos bio veliki festival i izvan Jeruzalema.” Schausse H. židovskog festivala: Vodič za njihovu povijest i poštivanju, 1938. Schocken, str. 184).

To također može biti od interesa napomenuti da su Polikarp iz Smirne u 2. stoljeću (Život Polikarpa, Glava 19.) i neki drugi u Maloj Aziji u kasnom 4. stoljeću svetkovali Blagdan sjenica u Maloj Aziji, a ne u Jeruzalemu. To potvrđuju izvori kao što su katolički svetac Jeronim (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnas 1415 - 1542A) i istraživanje kardinala Jeana Daniélou iz 20. stoljeća (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. The Theology of Jewish Christianity. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

Devetnaestog stoljeća protiv tisućljetni učenjak po imenu Giovanni Battista Pagani je napisao sljedeće o egipatskog biskupa Nepos trećeg stoljeća i onih koji su podržali tisućljeće:

... svi oni koji uče tisućljeća uokvirenu prema židovskim idejama, rekavši da je tijekom tisućljeća, Mojsijev zakon će se vratiti ... To su takozvani Judaical Millenarians, a ne kao Židovi, ali kao što je izumio i potvrdio tisućljeća prema ... Glavni autori ove pogreške su Nepos, afrička biskup, protiv koga Sv Dionizije napisao svoje dvije knjige na obećanja; i Apolinara, koga Sv Epifanije pomiješati u svom radu protiv krivovjerja. (Pagani Giovanni Battista. Objavljeno Charles Dolman, 1855., str. 252-253)

To bi trebao biti od interesa za napomenuti da niti biskupi Nepos, niti Apolinara bili Židovi, ali su osuđeni za to što je religija koja je imala „židovski” uvjerenja. A budući da Apolinara zove katolički svetac, to bi trebalo biti jasno da su poštovani ne-židovski kršćanski vođe u ranom trećem stoljeću jasno je držati do ideje da su osuđeni od strane alegoristi. Činjenica da su imali na „Mojsijevom zakonu” je dokaz onda da su oboje shvatili značenje i svetkovali Blagdan sjenica, ali s kršćanskim naglaskom.

Grčko-rimski biskup i svetac Metod za Olympus krajem ^{3.} ili početkom 4. ^{stoljeća} učili da je naredio Blagdan sjenica te da je lekcija za kršćane:

Doista šest dana Bog je stvorio nebo i zemlju, a završio je cijeli svijet, a odmarao se sedmoga dana od svih djela koje je učinio, i blagoslovi sedmi dan i posveti ga, tako da je lik u sedmoj mjeseca, kada su se okupili u plodove zemlje, mi smo zapovjedio da svetkuju blagdan Gospodinu, ... to je naređeno da svetkovina naših sjenica obilježava se Gospodinu ... Jer kako Izraelcima, koji imaju napustio granice Egipta, prvi put došao na sjenica, a odavde, nakon što je ponovno navedeno, došao u obećanoj zemlji, tako i mi. Za Također sam, uzimajući moj put, i ide dalje od Egipta u ovom životu, je došao prvi na uskrsnuće, što je pravi blagdan sjenica, a nakon što je postavljen svoj šator, ukrašena plodovima vrlina, as prvi dan uskrsnuća, što je Sudnji dan, slavi s Kristom tisućljeće odmora, koji se zove sedmi dan, pa čak i pravi subotu. (Metoda. Pilo deset djevice, Govor 9)

Katolički svećenik i znanstvenik Jeronim je rekao da je Nazarećanin kršćani čuvaju i da su vjerovali da je ukazao na tisućljetnu vladavinu Isusa Krista (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Ovo držanje na Blagdan sjenica strane nazarenskih kršćana krajem četvrtog stoljeća je potvrdio i Katoličke i Pravoslavne sveca Epifanija od Salaminu.

Kršćanski Razlike Izraelaca

Uglavnom na temelju novozavjetnih spisa, kršćani svetkuju Blagdan sjenica malo drugačije nego što su Izraelci učinili.

Zapisi pokazuju da se čini da se Blagdan sjenica zadržao u Europi u srednjem vijeku (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "And the woman fled into the wilderness, where she hath a place ...")

Rev. 12:6. 1968), kao i posebno u Transilvaniji u 1500-ima (Liechty, str. 61-62), na mjestima bez palminih grana. Postoje neki dokazi da se čuvao u Americi u 1600-ima i 1700-ima. Čuvala ga je stara Radio Crkva Božja i Worldwide Church of God diljem svijeta u 20. stoljeću.

Mi u Continuing Church of God i dalje držati na mjestima diljem svijeta, a također uči da su Blagdan sjenica ukazuje na tisućljetnu vladavinu Isusa Krista u kraljevstvu Božjem.

Blagdan sjenica su mnogi suvremeni kršćani obilježavali bilo u šatorima ili u motelskim/hotelskim sobama koje funkcioniraju kao „šatori” – privremeni smještaj – a ne samo u kolibama od palminih grana koje su Izraelci obično koristili. Novi zavjet pokazuje da kršćani imaju drugačiji šator (usp. Hebrejima 8:2; 9:11-15), što je u skladu s time da ne moraju osobno graditi kolibu od palminih grana. Biblija pokazuje da su Izraelci uglavnom živjeli u šatorima prema Izlasku 33:8 (a ponekad i u drugim, prividno privremenim, prema Ponovljenom zakonu 4:45-49, domovima) dok su bili u pustinji četrdeset godina, i da ih je Bog smatrao „šatorima” prema Levitskom zakoniku 23:43. Život u šatorima ili motelskim sobama danas je slična vrsta privremenog prebivališta/šatora.

Umjesto toga, mi sami sebe nudimo kao žive žrtve, što je naša „razumna služba” (Rimljanima 12:1) – što obično uključuje redovito pohađanje bogoslužja tijekom Blagdana sjenica.

Neki će se pitati zašto pohađaju usluge vrši se za sve dane na Blagdan sjenica, ali to nije potrebno za Dani beskvasnih kruhova. Osnovni biblijski razlog je da je zapovijed kaže: „Ti ćeš promatrati Blagdan sjenica sedam dana ... Sedam dana voditi sveti blagdan u čast Jahvi, Bogu svome, na mjestu koje je Gospodin odabere” (Ponovljeni zakon 16: 13,15) , ali to nije tako navedeno odnosi na danima beskvasni kruh-naredbe za to kaže da jedu beskvasni kruh sedam dana u Levitskom zakoniku 23: 6 i Ponovljenom zakonu 16: 3, za razliku od blagdan sedam dana (što bi a „žrtva” sedam dana beskvasnih kruhova jedući beskvasni kruh na svakoj od dana). Biblija također kaže da se u privremenim stanovima za vrijeme Blagdana sjenica (Levitski 23:42), ali ne navodi odnosilo na ostale blagdane.

Budući da Sotona će biti svezan za tisućljetne vladavine (Otkrivenje 20: 1-2), bit će manje prevaru tada. Odlazi za vrijeme Blagdana sjenica i

sastanak svakodnevno pomaže zamisliti vrijeme kada će svijet biti sasvim drugačija nego što je sada.

„Dođi kraljevstvo tvoje!” (Matej 6:10).

Biblija uči da je Blagdan sjenica zadržat će se u tisućljeće i Bog će u konačnici „Šator” s nama

Biblija proročanstvo pokazuje da je Blagdan sjenica čuvati će se u milenija:

¹⁶ I to će se dogoditi da svatko tko je ostalo od svih naroda koji su došli na Jeruzalem će ići gore iz godine u godinu da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave Blagdan sjenica. ¹⁷ I to će biti da je bilo koji od plemena na zemlji ne dolaze u Jeruzalem da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, na njih neće biti kiše. ¹⁸ Ako li pleme egipatsko ne će doći i ući u, oni neće imati kišu oni će dobiti kugu kojom Jahve udari narode koji ne dolaze do slave Blagdan sjenica. ¹⁹ Takva će biti kazna Egiptu i kazna svim narodima koji ne dolaze do slave Blagdan sjenica (Zaharija 14: 16-19).

Dakle, Biblija uči da će Bog očekivati sve da slave Blagdan sjenica u budućnosti. Čak i katolički komentatori priznati da je Božji plan uključuje Blagdan sjenica. Katolički komentar prolaza u Zaharija 14 država:

U međuvremenu, kao što su prije progonio Crkvu će se pretvoriti, i sa velikom predanošću će slaviti svečanosti, a obavljao vjerske obrede bogovima časti: te će zaslužuju velike nagrade.(Izvorni i Istina Douay Stari zavjet Anno Domini 1610 svezak 2, str. 824)

Kraljevstvo Božje će zamijeniti sva kraljevstva ovoga svijeta (Otkrivenje 11:15), a ovaj festival pomaže sliku ovu odvajanjem (usp Otkrivenje 18: 4; 1 Iv 2: 18-19) kršćanske hodočasnike (1 Pt 2: 1-12) s njihovim uobičajenim rutine.

Držanje na Blagdan sjenica nam daje uvid u ovoj dobi od onoga što će se dogoditi u budućnosti tisućljetnom kraljevstvu. Biblija također pokazuje

da je kasnije, „šator Božji” će biti na zemlji „a on će prebivati s” nama (Otkrivenje 21: 3).

Imajući na Blagdan sjenica sad je predokus stvari koje dolaze u Kraljevstvo Božje.

8. Posljednji veliki dan: Božji zadivljujući plan spasenja za čovječanstvo

Ovaj osmi dan, dan koji neposredno prati sedam dana Blagdana sjenica, slike završetak plana otkupljenja.

„Knjiga života” – koja simbolizira spasenje – bit će otvorena (Otkrivenje 20:12). Ovo je samo prije novog neba i nove zemlje (Otkrivenje 21:1). Židovi ovaj blagdan zovu Šemini Azeret, što znači „osmi dan okupljanja” (također implicira da su prethodnih sedam dana Blagdana sjenica bili dani okupljanja).

Ovdje je više na snagu osmog dana od Biblije:

³⁴ ... „Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se Blagdan sjenica za sedam dana do Gospodina. ... ³⁶ Osmoga dana neka vam bude sveti zbor. ... To je sveto zbor, a vi ne smijete raditi nikakva uobičajeno raditi na njemu. (Lev 23: 34,36)

Ovaj dan se često spominje u Crkvi Božjoj krugovima kao *posljednji veliki dan*, jer ono što je Novi zavjet navodi o njemu:

³⁷ Na posljednji dan, veliki dan blagdana Isus stade i povika: „Ako je tko žedan, neka dođe k meni i pije. ³⁸ Tko vjeruje u mene, kao što Pismo kaže, iz njegove srce će teći rijeke žive vode.” (John 7: 37-38)

Dakle, Isus je zadržao ovaj dan koji dolazi odmah nakon festivala zamisliti tisućljeća, i učio na njega.

Nakon tisućljeća, što se događa?

Uskrsnuće (Otkrivenje 20: 5).

Mrtvi stajati pred Bogom. To ne bi uključivati istinski kršćani i danas, kao što su oni uskrsnuti kada je Isus vrati. Oni u ovom uskrsnuću moraju biti oni koji su umrli u neznanju Božjeg pravog plana

u prošlim godinama. To je taj dan presuda Isus više puta spomenuo:

⁷ I kao što ide, propovijedajte: „Približilo se kraljevstvo nebesko!”. ... ¹⁴ A tko vas ne prime ne poslušaju riječi vaših,

izidite iz te kuće ili grada i otesite prašinu s nogu.¹⁵ Zaista, kažem vam, to će biti više podnošljiv za zemlju Sodome i Gomore u Sudnji dan, nego za taj grad! (Mt 10: 7,14-15)

²³ A ti, Kafarnaum, koji se do neba uzvisiti, bit će srušen u Had; Jer ako zbila čudesa koja su se dogodila u vama je to učinjeno u Sodomi, ostala bi ona do danas. ²⁴ A ja vam kažem da će biti više podnošljiv za zemljište Sodome u Sudnji dan nego za vas. (Matthew 11: 23-24)

Obavijest da je više podnošljiv u Sudnji dan za one koji Boga uništen u Sodomu i Gomoru (Postanak 19:24) nego za one koji su svjesno odbacili Krista i poruku Njegovo kraljevstvo.

Isus je učio da „svi grijesi će biti oprošteno” (Mk 3,28), osim „neoprostiv grijeh” (Mark 03:29). To je s ispunjenjem posljednji veliki dan da svi koji nisu imali priliku za spasenje će zaista imati priliku da, i gotovo svi će prihvatiti tu ponudu.

Gotovo svi ljudi koji su ikad živjeli, bit će spašen!

U ² st, Polikarp iz Smirne navodno učili o Blagdana sjenica i posljednji veliki dan (Život Polikarpa, poglavlje 19).

Biblijska istina je da, zbog Božje ljubavi, Isus je došao umrijeti za sve:

¹⁶ Uistinu, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. ¹⁷ Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet po njemu bi se spasili. (John 3: 16-17)

Dakle, je li Bog ljubavi poslao svoga Sina da umre za, relativno je malen ili svijetu?

Protestanti, koji često citirati Ivan 3:16, imaju tendenciju da se naučiti da se svijet *može* biti spašen, ali da je velika većina koji su ikad živjeli će patiti u mukama zauvijek. Također se čini da zanemaruju činjenicu da je Isus došao umrijeti za sve (Ivan 3,17). Je li to vrsta plana spasenja koji Bog koji je sveznaajući i ljubav će smisliti? Biblija podržava li ideju da svatko može sada spasiti? Ako ne, je li to pošteno?

Budući da je Bog sveznajući i svemoćan i je ljubav (1 Iv 4: 8,16), Bog su predodređeni većina koja je ikada živjela na vječne muke?

Ne.

Dakako, Bog je dovoljno mudar da imaju plan koji zapravo radi.

Rimljanima 9: 14-15 stoji:

¹⁴ Što ćemo dakle reći? Ima li nepravde kod Boga? Sigurno ne! ¹⁵ On kaže Mojsiju: „Ja ću se smiluje koga ću smiluj, a ja ću se smilovati na koga ću se smilovati.”

Mi znamo da je Bog izabrao Izraela u Starom zavjetu, i nekoliko drugih. Kako je to ljubav ako je ostatak su osuđeni na vječno mučenje?

Bog „hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine” (1 Timoteju 2: 4). Razlog da nisu svi pozvani u ovoj dobi je zato što je znao većina neće reagirati i podnijeti s istinom do kraja kako bi se spasio (usp Marko 13:13; Luka 8: 5-15). No, to ne znači da oni nisu pozvani sada su svi bili odsječeni i izgubio.

Biblija nas uči da su mnogi namjerno sakriven u toj dobi (Ivan 12: 37-40; Izaija 44:18). Oni koji su zaslijepljeni u toj dobi još uvijek imaju priliku (usp Ivan 09:41; Izaija 42: 16-18). Obavijest također:

¹⁴ Ja ću učiniti opet čudesan posao među ovim ljudima ... ²⁴ To je također, koji pogriješilo u duhu će doći do razumijevanja, a oni koji su se žalili će pouku. (Izaija 29: 14,24)

Nema pristranosti kod Boga (Rimljanima 2:11). Tu će biti prilika za sve kao „svim krajevima zemlje vide spasenje Boga našega” (Izaija 52:10).

Oni koji nisu dio ovog prvog uskrsnuća, nazvani „ostatak mrtvih” (Otkrivenje 20:5), uskrsnut će nakon što tisućljeće završi. To je fizičko uskrsnuće i uključivat će one koji smatraju da im je nada odsječena (Ezekiel 37:1-14).

Iako će se suditi krivnju grijeha (Otkrivenje 20:12, Rimljanima 3,23; usp 1 Pt 4:17), „milosrđe likuje nad sudom” (Jak 2,13). Bog će braniti sa svakim tijelom (Jeremija 25:31; Izaija 03:13), a mnogi će odgovoriti (Izaija 65:24). Iako neće svi prihvatiti njegovu ponudu, a to nije druga prilika (oni koji su zaista imali priliku i potpuno odbacili Božjeg Duha

Svetoga neće dobiti priliku da budu oprošteni po Marku 3:29), mnogi će se pokajati. Posljednji veliki dan pomaže pokazati.

Uzeti u obzir i sljedeće:

¹⁹ Jahve, snago moja i moja utvrdo, utočište moje u danima nevolje Pogani će doći k vama s krajeva zemlje i reći: „Sigurno naši očevi su naslijedili laži, bezvrijednosti i neprofitabilne stvari.” ²⁰ Hoće li se čovjek bi bogove za sebe, koji nisu bogovi? ²¹ „Zato, evo, ja ću ovaj put ću ih znati, ja ću ih znati svoju ruku i moju moć, znat će da mi je ime Gospod (Jeremija 16: 19-21).

¹⁷ A ostali to on čini u boga, izrezbarenom sliku. On padne pred njim i to obožava, moli za njega i kaže: „Izbavi me, jer ti si moj bog!” ¹⁸ Ne znaju, niti razumiju; Jer On je zatvorio oči, tako da oni ne mogu vidjeti, a njihova srca, tako da oni ne mogu shvatiti. ... ²² sam izbrisao, poput oblaka, svojih nedjela, i kao oblak, tvoje grijehe. Povratak na meni, jer ja sam te otkupio. (Izaija 44: 17,18,22)

Čak i oni koji su prihvatili lažne tradicije, uključujući i one koji su bili idolopoklonici (Izaija 44: 17-18), imat će svoj prvi pravi priliku za spasenje (Izaija 44:22). Milijarde kroz stoljeća u Africi, Europi, Aziji, Sjevernoj i Južnoj Americi, te na otoke nikad čuo za Isusa i istinskog evanđelja kraljevstva-a Bogu predviđa da to i je plan (Rimljanima 11: 2).

Mi u Continuing Church of God slažu da je „Naš Bog je Bog spasenja” (Psalam 68:20) i uči da On ima plan spasenja koji zapravo radi za više nego samo relativna nekoliko.

Postoji samo jedno ime pod nebom kojim ljudi mogu biti spašeni (Dj 4,12; usp Izaija 43:11), a to je Isus Krist (Dj 04:10; Ivan 03:18). Budući da većina čovječanstva nikad nije čuo istinu o Isusu i evanđelje o Kraljevstvu Božjem (za detalje pogledajte naš besplatni knjižicu *evanđelje o Kraljevstvu Božjem* na www.ccog.org), i „svako će tijelo vidjeti spasenje Božji”(Luka 3: 6), bit će prilika za sve da postignu spasenje-ni na ovom svijetu ili budućem vijeku (usp Mt 12: 31-32, Luka 13: 29-30).

Budućnost doba da se stigne nakon drugog uskrsnuća (kao pravi kršćani u to vrijeme su podigli na prvom uskrsnuću po Otkrivenje 20: 5-6), a

uključuje i vrijeme bijelim prijestoljem (Otkrivenje 20: 11-12). Izaija (Izaija 65:20), kao i rimski i pravoslavca svetac Irenej (Adversus haereses, Knjiga V, poglavlje 34, stihovi 2-3,4), pokazala da je to posebno doba doći će biti dug oko sto godina.

Ova ideja još je bila zastupljena u srednjem vijeku kod onih koje je Rimsko crkva progonila, kao što je izvijestio inkvizitor biskup Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Ovo učenje je podučavao Radio / Worldwide Crkve Božje u 20. stoljeću i još uvijek uči Continuing Church of God.

Božji plan spasenja

Imajući biblijske blagdane podsjeća istinski kršćani Božje pravog plana spasenja. *Trajno* Crkva Božja razumije kako je Božji plan u vezi ovog rasprostire po poštivanje Njegovih blagdana (Levitski zakonik 23:37).

Bog je jasno uči da on ne želi poganske prakse koji se koriste kako bi ga obožavaju:

29 Kad je Gospodin, Bog tvoj, istrijebi ispred tebe narode idete u istjeraš, a možete ih micati i živjeti u svojoj zemlji, 30 Pazite na sebe da se ne zarobljeno na njima pošto budu uništeni ispred tebe , a da se ne pitati o njihovim bogovima i ne govori: „Kako su oni narodi štivali svoje bogove? tako ću i ja učiniti isto.” 31 Ne Klanjaj se Gospodinu, Bogu svome na taj način; za svaki mrski Jahvi koji mrzi što su učinili svojim bogovima jer su spali čak i svoje sinove i kćeri u čast svojim bogovima. 32 god vam zapovijedam, biti oprezan da ga promatrati; ne smije dodati na njega, niti oduzeti od nje. (Ponovljeni zakon 12: 29-32)

Oni koji kombiniraju poganskog štovanja prakse s biblijski one opskurnim Božjem planu spasenja i općenito ne razumiju.

Novi zavjet pokazuje da je apostol Pavao promatra biblijske blagdane (npr Djela 18:21; 20: 6,16; 27: 9; 1. Korinćanima 5: 7-8, 16: 8), on je zadržao zakon i običaje njegovog narod.

Pavao izričito osudio uključuje poganske prakse s biblijskim obrede (1 Kor 10: 20-23). Pavao i sam naveo pri kraju svog života koji je zadržao

sve prakse Židovi su potrebne da bi (Djela 28: 17-19; Dj 21: 18-24), te da bi morali uključiti sve blagdane navedene u Levitskom zakoniku 23.

U pravilu, u grčko-rimski crkve ne slijede Apostol Pavao je opomenu ga nasljedovati kao što je oponašao Krista (1 Korinćanima 11: 1), niti je apostol Ivan opomena da nastavi hodati dok je Isus hodao (1 Ivan 2: 6 , 18-19), jer oni ne drže svi biblijski blagdani. Također, te crkve obično kombiniraju poganski prakse u svojim obožavanja kalendara, koji su apostoli protivili (1 Kor 10: 20-23; 2 Kor 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1. Ivanova 2: 6).

Po ne imajući Božje blagdane, nego ne-biblijski zamjene, mnogi ne shvaćaju da je grijeh treba biti istinski iz naših života, da je Bog samo zove neki sada, da će svi imati priliku za spas u ovoj dobi ili dob doći i gotovo svi koji su ikada živjeli će biti spremljene u kasnijoj žetve.

Božji sveti dani nokautirati dijelove Njegovom planu spasenja koje većina ne razumije. To je čudesan i ljubavi plana.

9. Loši prijevodi i subota

Zašto većina koji se izjašnjavaju Isusa ne drže biblijske blagdane? Osim anti-jevrejski sentiment, kompromisa, neznanja i zagubljen ideje o „tradiciji” lošim prijevodima su razlog mnogi ne izgledaju spremni prihvatiti da im je potrebno promatrati Božje festivalima.

Tu su obično nekoliko mistranslated / pogrešno prolaza da ljudi imaju tendenciju da se ukazati kao trebao „dokaz” da su biblijski blagdani ukinuti.

Kol 2: 16-17

Vjerojatno najčešći dio Biblije koji se često navodi kao „dokaz” da je subota i biblijski Blagdani su učinili daleko je Kološanima 2: 16-17. Dakle, neka je ispitati jedan lagani pogrešan za nju:

¹⁶ Neka vas dakle nitko ne sudi po jelu ili po piću, ili u vezi s turista širom svijeta, ili mlađaka, ili subotom: ¹⁷ To je tek sjena onoga što dolazi; ali tijelo *je* Krista (Kološanima 2: 16-17, KJV).

Gore prijevod je u neposrednoj blizini, međutim, dodaje se riječ „je” (što je razlog zašto je KJV prevoditelja staviti *je* u *kurzivu*) koja nije u izvornom grčkom.

Doista, doslovan prijevod bi tu riječ izostavio, jer je nema u izvorniku. Obratite pozornost na brojeve iz Strongove konkordancije i povezane riječi za stih 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

To je tek sjena onoga što dolazi; ... ISPA. ali.... Tijelo od ... Krista.

Treba napomenuti da je 9999 znači da nije bilo riječi u biblijskom tekstu-riječi „je” nije u ovom stihu.

Jer se ista tri Strongova broja (br. 4983, 3588. i 5547) koriste još četiri puta u Novom zavjetu, i na tim se mjestima u KJV-u prevode kao „tijelo Kristovo” (Rimljanima 7:4; 1 Korinćanima 10:16; 1 Korinćanima 12:27; Efežanima 4:12) — kao i u NKJV-u — pa je tako trebao učiniti i KJV.

Dakle, ako ti prevoditelji su jednostavno u skladu sa sobom, oni bi prevedeno Kološanima 2: 16-17 do države (i uključena zgrade ili zarezima):

¹⁶ Zato neka čovjek ne Sudac će te u jelu i piću ili u odnosu na festivalu ili nekog poštivanja mlađaka ili od subote ¹⁷ (za te stvari je tek sjena onoga što dolazi), ali tijelo Kristovo.

Ili drugim riječima, ne daj onima koji su izvan „tijelo Kristovo” (crkve, Kološanima 1:18) Sudac će te u pogledu Blagdane, ali samo pravi crkva sama. Kološanima 2: 16-17 ne govori da su subote i Blagdane učinjeno daleko.

Čak je i ranije pravoslavni biskup Ambrozije Milanski prepoznali da Kološanima 2:17 mislio na „tijelo Kristovo”, kako je napisao sljedeće komentirajući stiha:

Neka nam, dakle, tražiti tijelo Kristovo ... gdje je tijelo Kristovo, ondje je istina. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

Žalosno je da moderni prevodioci grčkog često zanemareni što zapravo znači izraz.

To je loša egzegezu (biblijsko tumačenje) da se oslanjaju na pogrešnom prijevodu tvrditi da su blagdani ukinuti.

Gal 4: 8-10

Još jedan zajednički prigovor je da čuvanje blagdane je Galaćanima 4: 8-10. Neki protestanti imaju tendenciju da koriste to znači da se treba poštovati nema biblijski datume. Pa pogledajmo što ti spisi zapravo naučiti:

⁸ Ali, doista, kad nisu znali Boga, služili onima koji po prirodi nisu bogovi. ⁹ Ali sada, nakon što ste spoznali Boga, ili bolje poznati po Bogu, kako to da ste opet okrenuti k nemoćnim i bijednim počelima, na koje želite opet biti u ropstvu? ¹⁰ Vi promatrati dana i mjeseci i godišnja doba i godine.

Postoji nekoliko problema s anti-sveti dan argument ovdje.

Jedan od njih je da su Galaćani su pogane (iako je bilo očito neki Židovi riješiti u kasnijim stihovima) i nisu morali čuvati biblijske Holy dana prije pretvorbe.

Osim toga, ne postoji način da bi Biblija nazvati biblijske zahtjeve kao „bijednim počelima.” Pavao je jasno upozorenje protiv poganskih obreda kao Galaćani su „služili onima koji po prirodi nisu bogovi.”

Drugi je da katolici / protestanti / Pravoslavna treba uzeti u obzir da su oni često promatrati različite dane i godine (nedjelja, Uskrs, Božić, Nova godina), tako da ne bi trebalo promatrati bilo što, ako oni smatraju da ne postoje vjerski dani kojih se treba pridržavati.

Galaćanima 4: 8-10 se ne radi dalje s biblijskim blagdane, ali umjesto toga je upozorenje protiv prianja na ne-biblijskih obreda.

Što je sedmi dan subotnji?

Sedmi dan subota je prvi od festivala Božjih navedene u Levitskom zakoniku 23. Iako je tjedni, a ne godišnja Sveti dan, neki kratki komentari čini da bi bilo u redu.

Sedmi dan u tjednu, biblijska subota, sada se zove u subotu. Iako je nedjelja je prikazan na nekim kalendarima kao sedmi dan u tjednu, stvarnost je da je nedjelja prvi dan u tjednu. Novozavjetni jasno pokazuje da Jesus (Lk 4,16, 21, 6: 6, 13:10), kao i apostoli vjerni (Dj 13: 13-15, 42-44, 17: 1-4; 18 : 4; Hebrejima 4: 9-11) drži sedmi dan subote.

Mnogi tvrde da je sedmi dan subota nije izloženo u Novom zavjetu, tako da ne treba da se danas čuva. Ali jedini način da bi takav zahtjev je da se oslanjaju na lošim prijevodima Biblije. Ako se gleda na ono što se vjeruje da je izvorni grčki, originalni aramejski, a izvorni latinski Vulgate, jasno je u svim tim jezicima da je sedmi dan subota je izloženo za kršćane.

Čak i prema određenim katoličkim i protestantskim prijevodima Biblije, sedmi dan subota ostatak je bio ostati za poslušnih kršćanskih naroda Božjeg:

⁴ Jer je govorio negdje oko sedmog dana na ovaj način: „I Bog počinu u sedmi dan od svih njegovih djela”; ⁵ i opet, u ranije spomenutom mjestu, „Oni neće ući u moj počinak.” ⁶ Prema

tome, budući da ostaje da će neki ući u nju, a oni koji su prvi primili radosnu vijest nisu ušli zbog neposlušnosti, ..⁹ Dakle, subota ostatak ostaje za Božji narod.¹⁰ I tko god uđe u Božji počinak, počiva od djela svojih, kao i Bog od svojih.¹¹ Zato, neka nam nastojati ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. (Hebrejima 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ Jer negdje je govorio o sedmog dana u ovim riječima: „I sedmoga dana Bog počinu od svega djela svoga.”⁵ I opet u prolazu iznad on kaže: „Nikad neće ući u moj počinak.”⁶ Još ostaje da se neki ući u taj Počinak, a oni koji su prvi imali navješćuje Evanđelje ne ide u, zbog njihove neposlušnosti ...⁹ Ostaje, dakle, subota-odmor za Božji narod;¹⁰ za svakoga tko uđe Božje ostatak također počiva vlastitim radom, kao i Bog od svojih.¹¹ Neka nam, dakle, učiniti svaki napor da uđe u taj Počinak da nitko ne će pasti slijedeći njihov primjer neposluha (Hebrejima 4: 4-6,9-11, NIV)

Novi zavjet jasno kaže da su kršćani da bi sedmi dan subotu. Osim što omogućuje duhovni rast i osobne pomlađivanje, subota i slike dolazak vrijeme Božje tisućljetnom odmora.

Iako su mnogi ne smatraju da je sedmi dan subota je sveti dan, Biblija ne (Levitski zakonik 23: 3; Izlazak 20: 8; Izaija 58:13). Novi zavjet upozorava protiv ne imajući to (Hebrejima 4: 4-11), ali mnogi razlog okolo s „praznim riječima” (usp Ef 5:26).

To možda i treba spomenuti da, unatoč lošim prijevodima koji naznačuju drugačije, biskup Ignacije Antiohijski iz drugog stoljeća NIJE zamijenio sedmi dan subotu nedjeljom (Thiel B. Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (3): 18-21, 2016 and Thiel B. More on Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 70 (2): 15-17, 2017). Niti to nije učinio drevni dokument pod nazivom Didahe (Thiel B. The Didache and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (2): 10, 19-20, 2016).

Za više dokumentiranih informacija o povijesti crkve, pogledajte knjižice Where is the True Christian Church Today? i Continuing History of the Church of God na www.ccog.org.

10. Prepakirani demonski praznici

Što o Božić i Uskrs, i drugim vjerskim dana da mnogi profesori Krista promatrati?

Da li oni dolaze iz Biblije? Ako nije, odakle dolaze? Je li to važno, prema Bibliji, ako ih zadržati?

Postoje brojni praznici da u svijetu crkve podupiru, ali ne svi od njih su prihvatili sve od njih. Kroz povijest, neke crkve ponekad podržali, kao i ponekad osuđen, te iste praznike.

Iako je izvan opsega ove knjižice da ide u sve detalje o svakoj odmor i njihovo porijeklo, stvarnost je da su mnogi prepakirao demonske one koji često izvorno bili namijenjeni u čast poganskog boga / boginju prije razne crkve usvojio i / ili ih preimenovati.

Mnogi će biti iznenađeni da bi saznali da grčko-rimski teolozi ponekad su osudili ove blagdane kao poganin i neprikladan za kršćane-unatoč činjenici da ih razni grčko-rimski crkve promovirati u 21. stoljeću.

Nova godina poštovan Janus (boga vremena) i Strenua (boginja čišćenja i dobrobit)

Biblija započinje godine u proljeće (Izlazak 12: 2), ali ono što se obično naziva Nova godina obilježava se 1. siječnja na modernim kalendara. U kasnom 2. stoljeća poslije Krista, grčko-rimski teolog Tertulijan osudili oni koji su tvrdili Krista koji su slavili verziju toga. No, to nije spriječilo mnoge koji su htjeli slaviti.

Katolička enciklopedija navodi:

Kršćanski pisci i vijeća osudili su poganske orgije i ekscese vezane uz festival ... koji se slavio na početku godine: Tertulijan krivi kršćane koji su uobičajene darove — zvane strenae (fra étrennes) prema božici Streniji, koja je predsjedala Novom godinom (usp. Ovid, Fasti, 185-90) — smatrali tek znakovima prijateljskog odnosa (De Idol. xiv). (Tierney J. New Year's Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Oko 487 AD, grčko-Rimljani činilo da usvoje „blagdan Obrezivanje”
1. ^{siječnja}. To, međutim, nije zaustavilo sve pogana aktivnosti.

Katolička enciklopedija napomene:

Čak i u naše doba svjetovna obilježja otvaranja Nove godine ometaju vjersko štovanje Obrezanja i teže tome da učine puki praznik od onoga što bi trebalo imati sveti karakter svetog dana. Sveti Augustin ističe razliku između poganskog i kršćanskog načina obilježavanja dana: poganska slavlja i pretjerivanja trebalo je okajati kršćanskim postom i molitvom (P. L., XXXVIII, 1024 i dalje; Serm. cxcvii, cxcviii). (Ibid)

Dakle, to također navodi:

... prema kraju šestog stoljeća Vijeće Auxerre (kan. I) zabranjuje kršćanima *strenas diabolicas observare*.

Izraz *strenas diabolicas observare* grubo prevodi s latinskog na engleski kao „promatranje novo vrijeme vragom.” Vrlo je vjerojatno da su novogodišnje odluke vezane za molitve i praksama jednom dao za poganske boginje.

1. ^{siječnja} nije biblijski praznik, pa čak i Rimska crkva je zabranio neke od njegovih atributa što su demonska.

Valentinovo poštovan Faunus / Pan (bog stada i plodnosti)

Biblija nema odmora kao Valentinovo, ali mnogi ljudi ga promatrati.

Evo što je katolički izvor je napisao o tome:

Korijeni Valentinovo leže u drevnom rimskom festivalu Lupercalia, koji je slavio 15. veljače 800 godina Rimljani su dan posvetio bogu Lupercus. Na Lupercalia, mladić će privući ime mlade žene u lutriji i tada će zadržati ženu kao seksualni pratilac za godinu ...

Katolička crkva više službeno ne časti sv. Valentina, ali praznik ima i rimske i katoličke korijene. (The Origins of St. Valentine's Day. <http://www.americancatholic.org>)

Dan poganskih korijena i seksualno licencom sigurno nije dan za kršćane promatrati. Ova vrsta ponašanja je upozorio u Novom zavjetu (1 Kor 6,18; Juda 4).

Obavijest neke islamske komentare o Valentinovo:

Obilježavanje Valentinova nije dopušteno jer: prvo, to je novouvedeni praznik ... kršćani su bili svjesni poganskih korijena Valentinova. Način na koji su kršćani prihvatili Valentinovo trebao bi biti pouka za muslimane ... Trebali bismo izbjegavati sve povezano s poganskim nemoralnim praksama ... Ljubav između obitelji, prijatelja i bračnih parova ne treba slaviti na dan s takvim ... podrijetlom. (Ruling on Celebrating Valentine's Day. <http://www.contactpakistan.com>)

Uočite da muslimani povezuju Valentinovo s kršćanstvom (očito lažne škoditi vrste) i grijeha.

Drugim riječima, Valentinovo uzrokuje Kristovo ime (kroz izraz „Kršćanstvo”) da se huli među narodima (Rimljanima 2:24; Izaija 52: 5). Nemaju „ime Božje huli zbog vas” (Rimljanima 2:24) čuvanje poganske praznike.

Pravi kršćani ne drže prepakirao demonske odmor (usp 1 Kor 10:21).

Mardi Gras: Davolja karneval

Karnevali kao Mardi Gras i Valentinovo (zove Lupercalia dolje) došao iz poganstva:

Jedan od prvih zabilježenih slučajeva godišnjeg proljetnog festivala je festival Ozirisa u Egiptu; obilježavao je obnovu života koju je donosilo godišnje plavljenje Nila. U Ateni, tijekom 6. stoljeća prije Krista, godišnja proslava u čast boga Dioniza bila je prvi zabilježeni slučaj upotrebe povorke s kolima. Bilo je to za vrijeme Rimskog Carstva da su karnevali dosegli neusporediv vrhunac javnog nereda i razuzdanosti. Glavni rimski karnevali bili su Bakanalije, Saturnalije i Luperkalije. U Europi se tradicija proslava proljetne plodnosti zadržala duboko u kršćanska vremena ... Budući da su karnevali duboko ukorijenjeni u poganskim praznovjerjima i europskom folkloru, Rimokatolička crkva nije ih uspjela iskorijeniti te je naposljetku

prihvatila mnoge od njih kao dio crkvenog djelovanja. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

Bakanalije su bile posvećene bogu Bakhu, koji se naziva i Dioniz. On je bio bog berbe grožđa, vinogradarstva i vina, ritualnog ludila, plodnosti, kazališta i vjerskog zanosa u grčkoj mitologiji. Seksualna razuzdanost bila je dio proslave Bakanalija. Njegovo obožavanje osudio je grčko-rimski vođa Commodianus u trećem stoljeću (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alkohol, posebno vino, imao je važnu ulogu u grčkoj kulturi, a Dioniz je bio važan razlog za razuzdan stil života (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardi Gras i Carnaval čini se da su povezani s time.

U kasnom drugom stoljeću, rimski katolički biskup i Pravoslavna svetac Irenej osuđuje sljedbenike heretičkog Valentinusa za sudjelovanje u meso jede poganskih festivala kao što je on napisao:

Stoga se i događa da se 'najsavršeniji' među njima bez straha odaju svim onim vrstama zabranjenih djela za koja nas Pismo uvjerava da 'oni koji takvo što čine neće naslijediti kraljevstvo Božje.' Naprimjer, oni nemaju nikakvih skrupula jesti meso žrtvovano idolima, zamišljajući da time ne mogu navući nikakvu okaljanost. Zatim, opet, na svakom poganskom festivalu slavljenom u čast idola, ... Drugi se od njih prepuštaju požudama tijela s najvećom pohlepom, tvrdeći da tjelesne stvari treba dopustiti tjelesnoj naravi, dok su duhovne stvari namijenjene duhovnom. Neki od njih, štoviše, imaju običaj oskrvnjivati one žene kojima su naučavali gornju doktrinu, kako je često priznato od strane onih žena koje su neki od njih zaveli, po njihovu povratku u Crkvu Božju, uz priznanje toga zajedno s ostatkom svojih zabluda. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Kasnije, pravoslavca apologet Arnobius (umro 330) upozorio vrsti posta da pagani imali:

Što kažete, o mudri sinovi Erehtejevi? Što, građani Minervini? Um je željan znati kojim ćete riječima braniti ono što je toliko opasno braniti, ili kojim umijećem dati sigurnost likovima i uzrocima tako smrtno ranjenim. Ovo nije lažno nepovjerenje, niti ste napadnuti lažnim optužbama: sramota vaših Eleuzinskih misterija odaje se i njihovim niskim počecima i zapisima drevne književnosti, pa čak i samim znakovima koje koristite kada vas

ispituju pri primanju svetih stvari — 'Postio sam i popio napitak; uzeo sam iz mističnog koša i stavio u pletenu košaru; primio sam natrag i prenio u malu škrinjicu.' (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobius čak se činilo da upozori o „Mardi Gras” banket slijedi brz:

Blagdan Jupitera je sutra. Jupiter se, pretpostavljam, gosti i mora biti nasićen velikim gozbama, te dugo ispunjavan žudnjom za hranom kroz post, a gladan nakon uobičajenog razdoblja. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Dakle, rani pisci osudio odmor koji zvuče puno kao karnevalu / Mardi Gras je zbog svojih veza s poganskim idolima.

Biblija uči:

¹³ Neka nam hodati ispravno, kao u dan, a ne u terevenka i pijanstvu, ne u sramotu i požude, ne u svađi i zavisti. ¹⁴ Ali stavi se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne ispuni svoje požude. (Rim 13: 13-14)

Dok Biblija ne osuđuje klicanje, Mardi Gras i srodne blagdani su u suprotnosti s Pismu. U Boliviji ga nazivaju „Đavolja Karneval” i otvoreno štiju Sotonu kao svog boga!

Đavolji karneval (La Diablada) Svakog proljeća Oruro prelazi u karnevalski način rada ... Jedan od vrhunaca su plesači vragova, čija tradicija potječe od osebujne vrste štovanja vraga. Oruro je rudarski grad, a mještani su, provodeći toliko vremena pod zemljom, odlučili usvojiti boga podzemnog svijeta. Kršćanska tradicija nalaže da to mora biti vrag, pa su vjernici Orura tako usvojili Sotonu, odnosno Supaya, kao svog boga. (Frommes. http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769)

Carnaval / Mardis Gras je demonska odmor i sigurno nije kršćanski jedan. Nije se zadržao od Isusa niti bilo koji od njegovih ranih vjernih sljedbenika.

Korizma: izopačenje Dani beskvasnih kruhova i Pedesetnice?

Što o Korizmi?

Iako je riječ „korizma” znači proljeće, sada se uglavnom promatraju u zimi odmah poslije Mardi Gras.

Svjetska knjiga enciklopedija navodi:

Korizma je vjerski period koji se obilježava u proljeće ... Počinje na Pepelnicu, 40 dana prije Uskrsa, isključujući nedjelje, a završava na Uskrsnu nedjelju (Ramm B. Lent. World Book Encyclopedia, 50th ed. 1966).

Što je Pepelnice?

Pa, to nije izvorni kršćanin, niti biblijski sveti dan.

Katolička enciklopedija navodi:

Pepelnica Ime *umire cinerum* (dan pepela) koji se nosi u Rimskom misalu nalazimo u najranijim postojećih primjeraka gregorijanskom Sakramentar i vjerojatno datira najmanje od osmog stoljeća.

Na ovaj dan svi vjernici prema drevnom običaju potiču se pristupiti oltaru prije početka mise, gdje svećenik, umočivši palac u prethodno blagoslovljen pepeo, obilježava čelo (Thurston H. Ash Wednesday. The Catholic Encyclopedia, 1907).

Dakle, Rimsk crkva je usvojila službeno u 8. stoljeću.

Također treba napomenuti da je ideja postavljanja križa pepelom na čelu je došao iz bog Sunca obožavanje i drugim oblicima poganstva:

Mitrini ... upućenici ... otada su na čelu nosili Sunčev križ. Sličnost s križem od pepela koji se pravi na čelu na kršćansku Pepelnicu je upečatljiva. Neki su predložili da je ovo primjer ranih kršćana koji su posudili od mitraičkog kulta; drugi sugeriraju da su oba kulta crpila iz istog prototipa. (Nabarz P. The mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Pepelnica: Ovaj navodno kršćanski festival potječe iz rimskog poganstva, koje ga je pak preuzelo iz vedske Indije. Pepeo se smatrao sjemenom boga vatre Agnija, s moći da oprost sve

grijehe ... Na rimskom novogodišnjem Blagdanu pomirenja u ožujku ljudi su nosili kostrijet i kupali se u pepelu kako bi iskupili svoje grijehe. Tada, kao i danas, doček Nove godine bio je festival jedenja, pjenja i grijeha, na temelju teorije da će svi grijesi biti izbrisani sljedećeg dana. Kao umirući bog ožujka, Mars je sa sobom u smrt odnosio grijehe svojih štovatelja. Stoga je karneval padao na dies martis, dan Marsov. Na engleskom je to bio utorak, jer je Mars bio povezan sa saskim bogom Tiwom. Na francuskom se dan karnevala zvao Mardi Gras, 'Debeli utorak', dan veselja prije Pepelnice. (Walker B. The woman's encyclopedia of myths and secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Gdje li četrdeset dana korizme brzo dolazi iz?

Biblija govori o razdoblju od 50 dana na strani, što je, gdje smo dobili ime Pedesetnice. Oko četvrte šestoga stoljeća, grčko-Rimljani su imajući neki tip 50 dana brzo je koji je imao sličnosti sa islamskom posta Ramazana (Pines, p.32). S vremenom se to promijenilo na četrdeset dana apstinencije od jedne ili više (normalno hranu) predmeta.

Rani kršćani su, naravno, nije stalno korizmu kao ni katolička svetica opata Ivana Kasijana u petom stoljeću ostvarenom:

Ali morate znati da, dokle god je prvotna crkva zadržala svoju savršenost neokrnjenom, ovo obdržavanje korizme nije postojalo. (Cassian John. Conference 21, THE FIRST CONFERENCE OF ABBOT THEONAS. ON THE RELAXATION DURING THE FIFTY DAYS. Chapter 30)

Dakle, on je priznao da je korizma je dodao i da je izvorni vjernici nisu ga zadržati.

Apostol Pavao je pozvao čuvanje Pashu i dani beskvasnih kruhova (1. Korinćanima 5: 7-8). Ipak, on nije učinio nešto što se zove korizma. Međutim, budući da upravo Dani beskvasnih kruhova uključivati sedam dana „brzo” iz kvasca, u vrijeme kada mnogi zovu Uskrs, može biti da su neki povezani s Rimu i Egiptu osjetio da je vrijeme apstinencije bi bilo prikladno, ali količina vremena , kao što su se suzdržali od, raznolika.

Sokrat Scholasticus napisao u 5. stoljeću:

Postovi prije Uskrsa različito se obdržavaju kod različitih naroda. Oni u Rimu poste tri uzastopna tjedna prije Uskrsa, izuzev subota i nedjelja. Oni u Iliriku i diljem Grčke i Aleksandrije obdržavaju šesttjedni post, koji nazivaju 'četrdesetodnevni post.' Drugi počinju svoj post od sedmog tjedna prije Uskrsa i poste samo tri do pet dana, i to u razmacima, no ipak to razdoblje nazivaju 'četrdesetodnevni post.' ... neki navode jedan razlog za to, drugi drugi, prema vlastitim zamislima. Vidi se i neslaganje o načinu suzdržavanja od hrane, kao i o broju dana. Neki se posve suzdržavaju od svega što je živo; drugi jedu samo ribu od svih živih bića; mnogi uz ribu jedu i perad, govoreći da su prema Mojsiju i one nastale iz voda. Neki se suzdržavaju od jaja i svih vrsta voća; drugi jedu samo suhi kruh; treći ne jedu ni to; dok drugi, postivši do devetog sata, nakon toga uzimaju bilo kakvu hranu bez razlike ... Budući, međutim, da nitko ne može navesti pisanu zapovijed kao ovlaštenje ... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Apostoli sigurno nisu imali različita posta s različitim zahtjevima (usp 1 Korinćanima 01:10; 11: 1). Ovih dana korizmene postovi nisu kao četrdeset dana posta spomenute u Bibliji koji su uključeni odsustvo sa svim hrane i vode (Izlazak 34:28; Luka 4: 2).

Što se tiče korizme je porijeklo, primijetiti što je jedan znanstvenik je napisao:

Korizmu od četrdeset dana obdržavali su štovatelji babilonske Ištar i štovatelji velikog egipatskog posredničkog boga Adonisa ili Ozirisa ... Kod pogana se čini da je ovo razdoblje korizme bilo neophodna priprema za velike godišnje (obično proljetne) festivale. (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives, Berrien Springs (MI), 1995, p. 108)

Vrlo je vjerojatno da je ideja o četrdeset dana brzo je došao iz Aleksandrije u Egiptu ili iz Grčke i odnosi se na poganske boginje Ištarino. Budući da su Babilonci preuzeli Grci i Egipćani, koji je možda bio kad su počeli s tom praksom.

Budući da su rani kršćani učinili promatrati Dani beskvasnih kruhova, prepakirao poganski postovi su očito supstituirani na različite načine grčko-Rimljana.

Uočite da je apostol Pavao upozorava da su uključeni u poganskim obredima:

¹⁴ Ne upregnuti sebe u nejednakim tim s nevjernicima; kako se čestitosti i zakon-razbijanje biti partneri, ili ono što se svjetla i tame imaju zajedničko? ¹⁵ Kako se Krist doći do sporazuma s Beliar i što dijeljenje može postojati između vjernika i nevjernika? ¹⁶ Hram Božji ne može kompromis s lažnim bogovima, a to je ono što smo - hram Boga živoga. (2 Kor 6: 14-16, NJB)

¹⁹ Što to znači? To je posveta hrane lažnim bogovima iznosi nešto? Ili da lažni bogovi sami iznositi ništa? ²⁰ Ne, ne; jednostavno da kad pogani žrtva, što se žrtvuje ih žrtvuje demonima koji nisu Bog. **Ne želim te dijeliti s demon s.** ²¹ Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju te; ne može imati udio u stola Gospodnjega i stola demoni, kao dobro. ²² Da li zaista želite probuditi Gospodinovu ljubomoru; smo jači nego što je on? (1 Kor 10: 19-22, NJB)

Bilo iz Egipta, Rimskog poganstvo, ili drugih demonskih izvora, na jednom mjestu Korizme nije došao iz bila je Biblija. Niti je došao početkom tradicija prvih Isusovih sljedbenika.

Neki misle da su dovoljno jaki duhovno tako da oni mogu miješati poganstvo, ali su oni zaista uzbudljivo Božji gnjev prema apostolu Pavlu.

Uskrs

Mnogi ljudi ne shvaćaju da je Uskrs (Ištar) je trebao biti Pasha, preselio se u nedjelju zbog kukavičluka i mržnja prema Židovima (ibid, str. 101-103).

Obavijest što poštuju protestantsku znanstvenik J. Gieseler izvijestila o drugom stoljeću:

Najvažniji u ovom festivalu bio je dan Pashe, 14. nisana ... U njemu su jeli beskvasni kruh, vjerojatno poput Židova, kroz osam dana ... nema traga godišnjem slavlju uskrsnuća među njima ... kršćani Male Azije pozivali su se u prilog svojoj proslavi Pashe na 14. nisana na Ivana. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & brothers, 1857, p. 166)

Iako kršćani svetkovali Pashu na ^{14.} nisana, jer želi da se distanciraju zbog pobune od strane Židova u očima rimskih vlasti, mnogi od grčko-Rimljana u Jeruzalemu, Rimu i Aleksandriji (ali ne u Maloj Aziji) odlučila prebaciti Pashu u nedjelju. U početku, oni čuvaju verziju Pashe i to nije zadržao uskrsnuća odmor.

Obavijest i sljedeće iz G. Snyder:

Prvi kršćani slavili Isusovu smrt s Pascha obrok (euharistija) na lunarnom dan židovske Pashe (Napomena 1 Kor 5: 7-8).

U početku nije bilo godišnje proslave uskrsnuća. Naposljetku je, u poganskom svijetu, dan uskrsnuća dodan Pascha festivalu. Taj dan bila je nedjelja. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Budući da su neki u Maloj Aziji i drugdje ne ide zajedno s datumom izmjene nedjelju, Mitra klanjao car Konstantin zove Nicejski sabor, koji je proglašen nedjelja za grčko-Rimljana. Konstantin sam tada izjavio:

Neka nam onda nemaju ništa zajedničko s grozotama židovskog mnoštva; jer smo dobili od našeg Spasitelja drugačiji način. (Euzebijev Life of Constantine, Knjiga III poglavlje 18).

Kršćani ne bi trebali mrziti Židove, niti ne promatramo Božji sveti dan, samo zato što su mnogi Židovi bi pokušaj da se to učini.

Isus nikada nije pokazala da je židovska rasa bila mrska (On je bio Židov), niti da je on promijenio datum Pashe. Ipak, sunce-klanjao Konstantin zaključio je drugačije. A nedjelja je sada poznat kao Uskrs. Ali zbog sunca-klanjao praksi i izbjegavanje prakse koji su

smatrani previše „židovski” je zapravo zašto je primijetio Uskrs, kada je to.

Mnogi od njegovih običaja poput uskrasnih jaja, uskrasnog zeca i uskrсне vatre potječu iz poganstva, prema rimokatoličkim izvorima (npr. Holweck F. G. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

Anglikanski biskup JB Lightfoot napisao:

... crkve Male Azije ... regulirale su svoj uskrсни festival prema židovskoj Pashi, bez obzira na dan u tjednu, ali ... one u Rimu, Aleksandriji i Galiji obdržavale su drugo pravilo, čime su izbjegavale čak i privid judaizma. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

A naziv Uskrs? To je respelling na izlazak boginje i „kraljica neba” Ištar:

Ištar je bila i božica plodnosti i rata. ... Uskrs, odnosno Astarte, zapravo je isto štovanje starog babilonskog seksualnog kulta koji je pokrenula Semiramida, ratnička kraljica koja je žudjela za krvlju. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ištar se doživljavala kao personifikacija planeta Venere, te je zajedno sa Šamašem, bogom sunca, i Sinom, bogom mjeseca, tvorila astralnu trijadu. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005, p. 760)

Biblija upozorava protiv služenja „kraljici neba”:

¹⁷ Ne vidiš li što čine po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim? ¹⁸ Djeca kupe drva, oci pale vatru, žene mijese tijesto da ispeku kolače 'kraljici neba; i lijevaju ljevanice tuđim bogovima da može izazvati me na gnjev. (Jeremija 7: 17-19)

Kolači su bili slični 'uskrsnim kolačićima s križem' (hot cross buns) (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71). Kraljica neba?

Jeremija 7 ... kolači 'kraljici neba' (r. 18). Vjerojatno referenca na babilonsku boginju plodnosti Ištar, boginju planeta Venere. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Kršćani ne bi nazvali odmor nakon poganske božice čije prakse Biblija osuđuje. Ipak, većina koji se izjašnjavaju kršćanstvo ne čini se da imaju problema s tim.

Veliki četvrtak i euharistijsko domačin

Kao drugi „zamjena” za Pashu, neka zadržati „Veliki četvrtak. Evo nekih od onoga što *Katolička enciklopedija* uči o tome:

Blagdan Veliki (ili sveti) u četvrtak je svečano spominje ustanovljenja euharistije i najstarija je od obrede svojstvene Velikog tjedna. U Rimu razni pribor obredi su rano dodaje ovom obilježavanju ... to donosi oko godišnjice institucije liturgije. ...

Veliki (ili sveti) četvrtak nizom je svečanih obreda obilježen radosnim karakterom: krštenjem novoobraćenika, pomirenjem pokornika, posvećenjem svetih ulja, pranjem nogu i spomenom na blaženu Euharistiju ... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

Rimska crkva na drugom mjestu priznaje da su laici nekada prali noge, ali to više nije njezina praksa (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

The „euharistijsko domačin” koja se sada koristi rimske crkve razlikuje od onoga što su izvorni kršćani.

Katolička enciklopedija uči:

Kruh namijenjen euharistijskom posvećenju obično se naziva hostijom, i premda se ovaj izraz može odnositi i na kruh i vino žrtve, on je posebno rezerviran za kruh. Prema Ovidiju riječ dolazi od hostis, 'neprijatelj': 'Hostibus a domitis hostia nomen habet', jer su drevni narodi nudili svoje pobijeđene neprijatelje kao žrtve bogovima. Međutim, moguće je da hostia dolazi od

hostire, 'udariti', kako se nalazi kod Pacuvija ... prvi kršćani ... jednostavno su koristili kruh koji je služio kao hrana. Čini se da se oblik malo razlikovao od onoga u naše doba. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil Obstat. June 1, 1910)

Rani kršćani koriste beskvasni kruh, a ne okrugli host koji izgleda kao „sunca” koja je korištena u bezboštvo.

Velika Gospa

Rani kršćani su izvorno nije štiju Isusovu majku Mariju. Dakle, gdje je ideja Marijina Uznesenja dolaze iz?

Uglavnom, iz apokrifne literature u četvrtom stoljeću (ili možda već krajem trećeg stoljeća), ali uglavnom čak i kasnije od toga. Iako je katolički pisac Epifanije pokušao to istražiti, bio je neizvjestan kada se to zapravo prvi put razvilo — jasno je povezano sa ženama koje su se držale poganskog obožavanja božica (Panarion of Epiphanius, 78.11.4).

To je isti dan katoličkog blagdana Uznesenja Marijina (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Neki ne smatraju da je to slučajnost ili puko poklapanje (Green CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings VI, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Postoji veza između Diane i raznih drugih boginja te načina na koji mnogi promatraju Mariju (Fischer-Hansen, p. 49). Ipak, katolički svetac Augustin izričito je naveo Dianu kao jedno od nekoliko 'lažnih i lažljivih božanstava' (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Sumnja se da je to službeno je usvojen u Rimskoj crkvi barem djelomično zbog utjecaja islama kao Muhammedova „djevica” kćer Fatima navodno uzašao na nebo. The „pretpostavka” nije biblijski sveti dan. To je prepakirao „kraljica neba” (Jeremija 7: 17-19), poganski prolongiranje.

Dan Halloween / Svih svetih

Iako je ideja u čast i sjećanje na život i smrt jedne osobe poput sveca ne protivi Pismu (usp Suci 11: 38-40), štovanje svetaca i žrtvovanja im je za razliku od apostolskih učenja.

Sotona je želio Krista klanjati i obožavati ga (Matej 4: 9), ali Isus je odbio (Matej 4:10). Simon Magus (Djela 8: 9-23) navodno potiče svoje sljedbenike da častimo / obožavaju ga (Irenej *Adversus haereses*, knjiga 1, Poglavlje 23, Stihovi 1-5.).

Apostol Petar nije samo osudio je Simon Magus, on je zabranio poganin iz klanjaju ili plaćati počast njemu (Djela 10: 25-26). Apostol Pavao zabranio pagane od žrtvovanja njemu i Barnabi (Djela 14: 11-18). Apostoli osnovi oboje tvrdili da su bili muškarci, a to ne bi trebalo biti učinjeno. Rani kršćani su to shvatili i nije to tako. S vremenom, međutim, neki heretici počeli štovati relikvije krajem drugog stoljeća.

Štovanje tvrdili svetaca počela biti značajan problem s grčko-rimskim crkvama u četvrtom i kasnijim stoljećima, unatoč činjenici da nije bio apostolski praksa.

Obavijest sljedeće:

Uključivanjem poznatih poganskih slika, poput keltskih bogova, Zelenog čovjeka i dvoglavih glava, u crkve i katedrale, crkveni su dužnosnici poticali stanovništvo da u svom umu izmiješaju dvije duhovne tradicije, navodno olakšavajući njihovo prihvaćanje nove religije i ublažavajući prijelaz sa starih na nove običaje. (Pesznecker S. *Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry*. Career Press, 2006, p. 85)

U knjizi, da je gornja izjava prethodila knje verzije sljedeći papa „Grgur‘Veliki’, napisao je oko 600 AD:

Reci Augustinu da nipošto ne uništava hramove bogova, nego samo idole unutar tih hramova. Neka ih on, pošto ih pročisti svetom vodom, opremi oltarima i relikvijama svetaca. Jer, ako su ti hramovi dobro sagrađeni, treba ih preobratiti iz štovanja demona u službu pravoga Boga. ... Neka oni, dakle, na dan posvete svojih crkava, ili na blagdan mučenika čije su relikvije u njima pohranjene, sagrađe sebi kolibe oko svojih nekadašnjih hramova i proslave prigodu vjerskom gozdom. Žrtvovat će i jesti životinje, ne više kao žrtvu đavlu, nego na slavu Božju kojemu

će, kao darovatelju svega, zahvaliti što su nasićeni. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epistola 76, PL 77: 1215-1216)

Papa Grgur zagovarao uključivanje na poganskim praksama. Ipak, Biblija se protivi ovom i ove vrste žrtvovanja kao demonskih (1 Korinćanima 10: 20-21). Osim toga, Biblija uči da je nakon žrtvu Isusa da nema potrebe za životinjske žrtve (Hebrejima 10: 1-10). Čime je gore za „Sveci dana” pokazuje da je to i ostatak poganstva i da su zaista demonske odmor.

Mnogi haljina biblijski neprimjereno (usp 1. Timoteju 2: 9), a ponekad i kao vještica (što Biblija condemns- Izlazak 22: 8) na Halloween. To nije biblijski-odgovarajuće slavlje, a sigurno nije bila ranokršćanska jedan.

Svi sveti dan proglašen je u sedmom stoljeću, a kasnije se preselila u studenom ¹ i večer prije bio poznat kao Halloween (Mershman F. Svih svetih dana. Katolička enciklopedija. God. 1. nihil Obstat. 1. ožujak 1907).

31. listopada je bio datum stari Druidi primijetio:

Druidi, red svećenika u drevnoj Galiji i Britaniji, vjerovali su da na Noć vještica duhovi, vile, vještice i vilenjaci izlaze naškoditi ljudima. ... Iz tih druidskih vjerovanja potječe današnja upotreba vještica, duhova i mačaka u proslavama Noći vještica ... Običaj korištenja lišća, bundeva i kukuruznih stabljika kao ukrasa za Noć vještica potječe od Druida. Rani narodi Europe imali su i festival sličan druidskom blagdanu ... U 700-ima je Rimokatolička crkva proglasila 1. studenoga Danom svih svetih. Stari poganski običaji i kršćanski blagdan spojeni su u festival Noći vještica. (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

Može biti od interesa uzeti u obzir ono što je katolički pisac je napisao:

Zašto bi papa katoličku proslavu mrtvih postavio povrh poganskih proslava mrtvih? Zato što katolički blagdani nastavljaju i ispunjavaju smisao poganskih. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Činjenica je da su mnogi povezani s Crkvom u Rimu užitkom i hvaliti poganskih priključcima za svoju vjeru. To je Bibliju da su oni, i sve, treba gledati kao izvor nauka (usp 2. Timoteju 3,16) i to osuđuje korištenje poganske oblike obožavanja (Ponovljeni zakon 12: 29-32; Jeremija 10: 2-6; 1 Kor 10:21, 2 Kor 6: 14-18).

Božić

Biblija nikada ne odobrava proslavu rođendana, uključujući Isusov. Rana Crkva u Rimu nije slavila Božić niti ijedan drugi rođendan. Proslave rođendana i dalje su bile osuđivane krajem 3. stoljeća od strane Arnobija (Against the Heathen, Book I, Chapter 64).

Nadalje, Tertulijan je upozorio da za sudjelovanje u zimskim proslave s vijencima i darivanje napravio jedan motri na poganskim bogovima. Bila je jedna takva proslava poznata kao Saturnalijama koji je slavio naroda krajem prosinca.

Traženi „otac latinske teologije”, Tertulijan osudio zimske proslave, kao što su Saturnalija (od poganskog božanstva čije je ime značilo u izobilju), koji prerasla u Božić kao što je on napisao:

Minervalije pripadaju Minervi jednako kao što Saturnalije pripadaju Saturnu; Saturnove, koje moraju nužno slaviti čak i mali robovi u vrijeme Saturnalija. Isto tako moraju se prihvatiti novogodišnji darovi, i mora se obdržavati Septimontij; moraju se zahtijevati svi darovi Zimskog doba i blagdana Dragog srodstva; škole se moraju kititi cvijećem; svećenikove supruge i edili žrtvuju; škola se časti na propisane svete dane. Isto se događa i na idolski rođendan; posjećuje se svaka đavolska povorka. Tko će misliti da su ove stvari primjerene kršćanskom gospodaru, osim onoga tko misli da su primjerene i onome tko nije gospodar? (Tertullian. On Idolatry, Chapter X)

U Tertulijanovo doba rimski biskupi Zefirin (199-217) i Kalist (217-222) imali su ugled kompromisa i korupcije (što potvrđuju i rimokatolički sveci poput Hipolita (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book IX, Chapter VI)) i dopuštali su ljudima u svojoj crkvi da se kompromitiraju s poganstvom itd.

Rimski Saturnalijske i perzijski Mitraizam sami bili adaptacije ravnu ranije poganskih religija - koja drevnog babilonskog misterija kult. Stari Babilonci slavili preporođeni Nimrod kao novorođenče Tamuza obožavanjem zimzelen stablo. Biblija osuđuje obožavanje uključuje zimzelenog drveća (Ponovljeni zakon 12: 2-3; Jeremija 03:13; 10: 2-6).

Babilonci su također slavili preporod sunca tijekom sezone zimskog solsticija. 25. prosinca ^{og} na kraju je izabran kao datum Isusovog rođenja, jer je Saturnalijske i drugi bog sunca obožavanje dogodilo u to doba godine:

Godine 354. biskup Liberije Rimski naredio je narodu da slavi 25. prosinca. Vjerojatno je izabrao taj datum jer su ljudi u Rimu već obilježavali taj dan kao blagdan Saturna, slaveći rođendan sunca. (Sechrist EH. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mitra je jedan bog ... nedjelja je zadržao sveta u čast Mitre, a šesnaesti svakog mjeseca bio posvećen njemu kao posrednik. **25. Prosina je bio promatrati kao njegov rođendan, u Natalis invicti, preporod zimskog sunca, Nepokorno po surovosti sezone.** (J. Arendzen Mitraizam. Katolička enciklopedija, svezak X. nihil Obstat, 1. listopada 1911)

Car Konstantin je bio sljedbenik boga sunca Mitre, koji je smatrao da Nepokorno sunce i bio je jedan rođen sa stijene u nastavku prizemlju špilji. Možda zbog toga, njegova majka Helena odlučiti da vjeruju u mit da je Isus rođen u nastavku prizemlja stjenovitu pećinu.

Rim sada uči (i ovaj autor je vidio da je „Mala” prikazan više puta u Vatikanu), ali u trećem stoljeću jedan od njegovih pristaša, Commodianus, osudio rock božanstvo:

Neosvojen jedan je rođen iz stijene, ako on smatra bogom. Sada nam, onda, s druge strane, što je prvi od ta dva. Stijena je prevladati boga: onda tvorac stijene mora biti tražio nakon. Osim toga, još uvijek ga opisuju i kao lopov; iako, da je bog, on

sigurno nije živjeti krađe. Zaista je bio od zemlje, i čudovišnim prirode. A on se okrenuo tuđe goveda u svojim pećinama; baš kao što je učinio Cacus, da sina Vulkan. (Commodianus. Na kršćanske discipline)

Isus nije rodio sa stijene, ali to je djelomično kako njegova rođenja sada se prikazuje. Također nije istina da uče da je rođen 25. prosinca ²⁸. Znanstvenici priznaju da pastiri ne bi bio s ovcima u polju (kao što Biblija pokazuje u Luki 2: 8) tek prosinac ²⁵, te da je biblijski spomenuti (Luka 2: 1-5) „popis će imati bilo nemoguće zimi”(Božić. Katolička enciklopedija, 1908).

Mnogi od prakse i običaja vezanih uz Božić dolaze iz poganstva kao pravi znanstvenici će priznati. Ni Isusovi apostoli ni njihovi rani sljedbenici promatraju Božić.

Prepakirao Poganski blagdani

Dok Biblija ne zabranjuje svjetovne praznike (kao što trijezan Dan neovisnosti obrede), rani kršćani nisu mole mrtvih svetaca, niti promatrati nešto slično Dan Svih svetih niti Božić. Mnogi poganski bogovi su bitno promijenio od toga da bude „bog nešto” da se zove „svetac nešto.”

Neke od poganskih praksi svibanj su se promijenile, ali prepakirao demonske odmor još uvijek nisu kršćani, niti su oni koji su Isus i Njegovi rani sljedbenici čuvaju. Mnogi odmor da se ljudi drže došao iz poganstva, pa čak i imaju veze s drevnim babilonskim otajstvo vjere. Kad je Bog poslao Nehemija pomoći da Izraelci koji su bili pod utjecajem Babilona, primijetiti što Nehemija je rekao što je učinio:

³⁰ ja ih očistio od svega poganski. (Nehemiah 13:30)

Novi zavjet upozorava ugrožena vjere i „Mystery Babilon Veliki” (Otkrivenje 17: 5). Obavijest što Biblija uči da Božji narod treba učiniti u odnosu na „Babilon veliki”:

⁴. Iziđite iz nje, moj narode, da ne dijelite njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. (Otkrivenje 18: 4)

Kršćani bi trebali bježati iskušenje i grijeh (1 Kor 6:18, 2 Timoteju 2:22), ne zagrliti ga, niti promovirati ga. Oni ne bi trebali kombinirati poganske

prakse s obožavanje pravog Boga (1 Kor 10: 19-21; 2 Kor 6: 14-18), pa to je tradicija (Matej 15: 3-9).

11. Božji sveti dani ili laži?

Koji dan bi trebao biti je zadržao od strane vjernika?

Prije više od 1600 godina Božje svete dane osudio je antisemit Ivan Zlatousti, koji se danas smatra katoličkim i pravoslavnim svecem. Prije nekoliko godina protestantska publikacija Christianity Today doslovno je nazvala Ivana Zlatoustog 'najvećim propovjednikom rane Crkve' (John Chrysostom Early church's greatest preacher. Christianity Today, August 8, 2008).

Ivan Zlatousti javno propovijedao protiv pada blagdane u 387 AD, jer neki koji su tvrdili Krista ih promatra. Posebno je istaknuo kako blagdan trube, Dan pomirenja („brz ... na vratima”) i Blagdan sjenica:

Festivalima mizeran i jadan Židova uskoro marširati na nas jedan za drugim, i u brzom slijedu: Blagdan truba, blagdan sjenica, u postovima. Postoje mnogi u našim redovima koji kažu da misle kao i mi. Ipak, neki od njih idu gledati festivale i drugi će se pridružiti Židove u održavanju njihove fešte i promatrajući njihove posti. Želim voziti ovaj perverznan običaj iz crkve upravo sada ... Ako su židovski obredi su časni i veliki, naše su laži ... Da li Bog mrzi svoje festivale i vi podijeliti u njima? Nije rekao ovaj ili onaj festival, ali sve njih zajedno.

Zli i nečisti post Židova sada je pred našim vratima. Iako je post, nemojte se čuditi što sam ga nazvao nečistim ... Ali sada, kad vrag poziva vaše žene na blagdan Truba i one spremno prisluškuju taj poziv, vi ih ne obuzdavate. Dopuštate im da se zapletu u optužbe bezbožnosti, dopuštate im da budu odvučene u razuzdane navike. (John Chrysostom. Homily II Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

Važno je razumjeti da je Ivan Zlatousti zacijelo shvatio da je druga crkva stoljeća u svojoj regiji svetkovali Pashu u isto vrijeme Židovi učinio, te da je Katolička crkva još uvijek čuva Pedesetnicu. Dakle, propovijedajući ono što je učinio, Ivan Zlatousti propovijedao protiv svoje crkve kao rimski i pravoslavni katolici tvrde da bi oba Pashe i Duhovi-kao i od onih festivala će biti dio „svi zajedno”.

Osim toga, Ivan Zlatousti zapravo je jednom pisao u prilog 'židovskog blagdana' zvanog Pedesetnica (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles). Time je priznao da su vjernici, nakon Isusova uskrsnuća, trebali biti prisutni na onome što se tada smatralo 'židovskim blagdanom.'

Ako je Bog za razliku od svih onih dana, zašto bi apostoli su ih čuvali? Očiti razlog je da su nakon Isusov primjer i nije imao razloga vjerovati da su nekako ukinuti.

Kao što je spomenuto prije, Novi zavjet naziva jednim od takozvanih „Židova” svete dane Obavijest sljedeće iz katoličkog prijevoda „velikih”.::

37 A u posljednji, veliki dan svetkovine, Isus stade i povika (John 7:37, Rheims New Testament).

Dakle, tko je u pravu?

Oni koji slijede Isusove prakse ili one koji ih osuditi?

Sjetite se da je Ivan Zlatousti, u ovom slučaju, nešto ispravno navodi:

„Ako su židovski obredi su časni i veliki, naše su laži.”

Pa koji dan treba promatrati? Koje su „**veliki dan**” prema Bibliji?

Koji dani su laži?

Ivan Zlatousti podupirao je dane s poganskim vezama poput Božića i Uskrsa. Njegova logika za Božić 25. prosinca bila je također jasno pogrešna, utemeljena na lažima i dezinformacijama (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Trebalo bi biti očito da Božji dani nisu laži, ali Ivan Zlatousti je (i one crkve koji su se odlučili tih dana da se promoviraju) su jasno leži. Čak je i Katolička svetac Toma Akvinski je napisao da je subota i, zapravo, svi biblijski Blagdani je znači za kršćane (Summa Theologica sv Tome Akvinskog.).

Zanimljivo, Katolička enciklopedija navodi izvještaj da su 'Paulikani često opisivani kao ostatak rane i čiste kršćanske vjere' (Fortescue A. Paulicians). Grčko-rimski pisac iz 11. stoljeća napisao je da Paulikani 'naše štovanje Boga prikazuju kao štovanje idola. Kao da smo mi, koji poštujemo znak križa i svete slike, i dalje uključeni u štovanje vragova' (Conybeare F.C. Appendix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Spoznaja da su mnogi koji su tvrdili Krista nepropisno primijetio demonske odmor nije nova te je osudio neke kroz stoljeća.

Tradicije i / ili Bibliju?

Relativno malo ljudi na planeti i pokušati držati Božje svete dane. Većina onih koji tvrde da imaju vjeru povezuju s Biblijom držati druge dane.

Neki držati ne-biblijska vjerske praznike zbog pritiska članova obitelji. Neki neće držati biblijske blagdane zbog pritisaka iz njihovog društva i / ili njihovih poslodavaca.

Isus je upozorio da oni koji su ga slijedili treba očekivati da će imati problema s članovima obitelji (Matej 10:36) i svijet. On im nije rekao da kompromis sa svijetom koji bi mrze svoj pravi sljedbenici (Ivan 15: 18-19), ali da teži k savršenstvu (Matej 05:48).

Novi Living Translation uči sljedeće o Božjem narodu:

³. Oni ne kompromis sa zlom, a oni hodaju samo u svojim stazama. (Ps 119: 3)

Jeste li spremni na kompromis sa zlom? **Sotona pokušava učiniti grijeh izgleda dobro** (Postanak 3: 1-6) i pojavljuje se kao „anđela svjetla” (2 Korinćanima 11: 14-15). Hoćete li zadržati svoj odmor, čak i ako se *čini* dobro za vas?

U grčko-rimski vjere nastoje uzeti u obzir da je štovanje njihovih praznika se temelji na tradiciji-ali često one tradicije započela je u poganstvu. Budući da su mnogi od prošlosti (i sadašnjosti) vođe u svojim vjerama podržali ove tradicije, mnogi djeluju kao da su prihvatljivi Bogu.

Dok tradicije koje su u skladu s Božjom riječju u redu (usp 1 Kor 11: 2; 2. Solunjanima 2,15), oni koji su u sukobu s Biblijom ne bi trebao biti je zadržao. Obavijest Novi zavjet čini da je jasno:

⁸ Pazite da tko vas prevariti mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja, prema tradiciji ljudi, u skladu s temeljnim načelima svijeta, a ne na Krista. (Kol 2: 8)

³ On im odgovori i reče im: „A zašto vi kršite Božju zapovijed zbog svoje predaje ... ⁷ Licemjeri Pa nije Izaija prorokovao o vama, govori?!:

⁸ „Ti ljudi dolaze k meni sa svojim ustima, i čast mi svojim usnama, ali srce mu je daleko od mene ⁹ Uzalud me štujete naučavajući nauke zapovijedi ljudske. '” (Matej 15: 3 , 7-9)

Božja riječ spominje da su mnogi prihvatili običaje da ne bi i potiče pokajanje od onih kada shvate ovo:

¹⁹ Jahve, snago moja i moja utvrdo, utočište moje u danima nevolje Pogani će doći k vama s krajeva zemlje i reći: „Sigurno naši očevi su naslijedili laži, bezvrijednosti i neprofitabilne stvari.” (Jer 16:19)

Biblija uči da su strane vjerske zapažanja su demonski:

¹⁶ izazvale su ga ljubomornim stranih bogova; S gnusobama su ga izazivali ljutnju. ¹⁷ Žrtvovahu zlodusima koji Bog nisu, bogovima oni nisu znali, došljacima, novih dolazaka kad oci vaši nije strah. (Ponovljeni zakon 32: 16-17)

Potvrda Obavijest tog pojma iz kasnog rimokatoličkog francuski kardinal Jean-Guénolé-Marie Daniélou:

Poganski svijet i kršćanska Crkva potpuno su nespojivi; nitko ne može istovremeno služiti i Bogu i idolima. (Daniélou J. The Origins of Latin Christianity. Translated by David Smith and John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

Zaista, poganski svijet i kršćanska crkva potpuno nespojive; ne može istovremeno služiti Bogu i idole.

Ipak, mnogi, uključujući u svoje crkve, učinite to danas, kada se promatraju poganske blagdane koje su izmijenjene s kršćanskim pravilima i neke promjene u praksi. Razumjeti da je Isus rekao: „Ako ostanete u mojoj riječi, vi ste moji učenici, istina. I znat ćete istinu, i istina će vas osloboditi.” (John 8: 31-32). Božji sveti dan nas oslobodi od poganstva.

Uzmite u obzir da je apostol Pavao upozorio:

¹⁴ Ne mogu nejednako yoked zajedno s nevjernicima. Za kakvo zajedništvo ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom? ¹⁵ A što sporazum Krist s Belijarom? Ili kakav dio ima vjernik s nevjernikom? ¹⁶ A što sporazum hram Božji s idolima? Jer vi ste hram Boga živoga. Kao što je Bog rekao:

„Ja ću prebivati u njima i hoditi među njima. Ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj.”

¹⁷ Stoga

„Izidite između njih i odvojite se, govori Gospodin. Ne diraj ono što je nečisto, i ja ću vas primiti.”

¹⁸ „Ja ću biti otac, a ti mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemogući. (2 Kor 6: 14-18)

Obavijest Bog će biti otac onima koji neće biti dio poganske prakse. Nije Otac onima koji ih prihvate kao dio obožavanja.

Iako su neki čin kao da prakse koje su pogani imali ugađa Bogu, oni su u zabludi:

³² Vi kažete: „Želimo biti poput naroda, kao i naroda svijeta, koji služe drva i kamena.” No, ono što imate na umu nikada neće dogoditi. (Ez 20:32, NIV)

²⁶ Svećenici njezini ne nasilje mom zakonu i oskvrnuli moje svetinje; oni ne razlikuju sveto od zajedničkog; oni uče da ne postoji razlika između nečist i čist; a oni zatvaraju svoje oči na čuvanje svoje subote, tako da sam oskvrnuo među njima. (Ez 22:26, NIV)

Bog kaže to čini razliku. Umjesto ovog ugodan njega, uključujući i poganske prakse će donijeti svoj gnjev (Ez 30:13)! Braneći senzualne svjetovne prakse je demonska (usp James 3: 13-15).

Božji sveti dan ili što?

Biblija se odnosi na Božje blagdane kao „sveti zborovi” (brojeve 28:26; 29:12) ili „svetim festivala” (usp Izaija 30:29).

Biblija opetovano osuđuje poganske obrede kao pogrešne i demonskih (1 Korinćanima 10: 20-21; 1. Timoteju 4: 1). Biblija kaže da se ne kombiniraju ne-biblijska slavlja u štovanju Boga (Ponovljeni zakon 32; Jeremiji 10; 1 Korinćanima 10: 20-21).

Ipak, mnogi su se odlučili promatrati i pjesmama slavljenja kalendar da je Biblija

ne prihvaća. Koristeći prakse koje je apostol Ivan suradnika s antikristi (1 Iv 2: 18-19).

U ne-biblijska odmor promovira demona i pomogli opskurnim Božji plan za milijarde više od stoljeća.

Isus je Bog želio da se obožava u istini:

²⁴ Bog je duh, a oni koji se klanjaju moraju klanjati u duhu i istini. (Ivan 4,24, NJB)

Prepakirao demonske odmor ne poštuju pravoga Boga. Bog vas želi da mu vjerovati i raditi stvari svojim putem, a ne tvoje (Izreke 3: 5-6).

Biblijska Blagdana pomoć slika Božji plan spasenja. Počevši sa žrtvom Isusa na Pashi, da nastoje živjeti „beskvasni” živi, na poziv od prvina u toj dobi (Duhova), u trube Objave i uskrснуću, za podsjetnik uloge Sotonine u naše grijehe i Kristovo pomirenje žrtva, da se zamišljajući s tisućljetnom kraljevstva Božjega na zemlji (blagdan sjenica), do spoznaje da Bog će ponuditi spasenje svima (posljednji veliki dan), dijelovi Božjeg plana otkrivaju i napravio više opipljiv kršćanima.

Biblija kaže kršćanima oponašati apostola Pavla kako je oponašao Isusa (1. Korinćanima 11: 1).

Isus je zadržao biblijski blagdani (Luka 2: 41-42, 22: 7-19, Ivan 7: 10-38, 13). Ne bi li slijediti njegov primjer kao što je On učio (Ivan 13: 12-15)?

Apostol Pavao držati biblijske blagdane (Dj 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9, 28: 17-18; 1 Kor 5: 7-8; 16: 8). Pavao je upozorio one koji bi ih kompromis s demonskim praksama (1 Kor 10: 19-21). Ljudi koji tvrde da slijede Boga Biblije bi trebao biti očišćen od poganstva (usp Nehemija 13,30; 2 Pt 1: 9).

Apostol Ivan je zadržao biblijsku blagdane, ali je upozorio na ljude koji tvrde da su kršćani nisu bili slijedeći njegove prakse:

¹⁸ Djeco, posljednji je čas; I, kako ste čuli da je Antikrist dolazi, čak i sada mnogi antikristi su došli, po kojima znamo da je posljednji čas. ¹⁹ Oni su otišli od nas, ali oni nisu bili od nas; Jer kad bi bili od nas, th ey bi s nama; ali su izašli da bi se očitovati, da nitko od njih bili su od nas. (1 John 2: 18-19)

Trebaju kršćani zadržati iste biblijske blagdane kao apostoli, kao što je John zadržao? Ivan je pisao da oni koji lažno tvrde da su kršćani koji ne slijede njegove prakse funkcioniraju kao antikristi.

Kada je u pitanju blagdane i praznike, tko smo mi da slušaju? Riječ Božja ili tradicija muškaraca? Iako može biti odgovarajuće mjesta za tradiciju, nitko ne bi trebao prihvatiti tradiciju koja je u sukobu s Božjom riječju.

Budući da je Božja riječ je isplativo za nauk (2. Timoteju 3,16), možda bismo trebali učiti od Petra i odgovor drugim apostolima u vjerskim vođama svoga vremena:

²⁹ Moramo pokoravati Bogu negoli ljudima. (Dj 5:29)

Hoćete li slijediti primjere Isusa i apostola, i držati Božji sveti dani Njegov put, a ne dopustiti tradicija vijeća muškaraca zaustaviti?

Hoćete li slušati one koji „proglasiti sveti zborovi” (Levitski zakonik 23: 8,21,24,27,35,36), koji su Božji biblijski festivala (Levitski 23:37)?

Isus je rekao:

²¹ Moja braća su oni koji slušaju riječ Božju i vrše. (Lk 08:21)

Jeste li uistinu jedan od Isusovih braće? Kršćani bi trebali biti (Rimljanima 8:29). Mi smo se odvojiti od istine (Ivan 17:19).

Hoće li i / ili svoju kuću slušaju riječ Božju i vrše? Hoće li zadržati Božji sveti dani ili tradicije koje su demonski nadahnuta?

„¹⁴ služiti Gospodinu! ¹⁵ I ako se čini zlo da služi Gospodina, izabrati za sebe danas kome ćete služiti”poput poganskih bogova„u čijoj zemlji sada prebivate. A ja i moj dom služit ćemo Gospodinu”(Jošua 24: 14-15).

Odaberite Božje svete dane.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Sveti dani	Noćna služba Pashe počinje o zalasku sunca							
	Ožu	Tra	Tra	Ožu	Tra	Tra	Ožu	Tra
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Svi sveti dani počinju o zalasku sunca prethodne večeri							
Prvi dan Beskvasnih kruhova	Tra	Tra	Tra	Ožu	Tra	Tra	Ožu	Tra
	2	22	11	31	18	8	27	14
Posljednji dan Beskvasnih kruhova	Tra	Tra	Tra	Tra	Tra	Tra	Tra	Tra
	8	28	17	6	24	14	2	20
Pedesetnica	Svi	Lip	Lip	Svi	Lip	Lip	Svi	Lip
	24	13	4	20	9	1	16	5
Blagdan truba	Ruj	Lis	Ruj	Ruj	Ruj	Ruj	Ruj	Ruj
	12	2	21	10	28	18	6	24
Dan pomirenja	Ruj	Lis	Ruj	Ruj	Lis	Ruj	Ruj	Lis
	21	11	30	19	7	27	15	3
Blagdan sjenica	Ruj	Lis	Lis	Ruj	Lis	Lis	Ruj	Lis
	26	16	5	24	12	2	20	8
Posljednji veliki dan	Lis	Lis	Lis	Lis	Lis	Lis	Ruj	Lis
	3	23	12	1	19	9	27	15

Božji dan traje od zalaska do zalaska sunca. Stoga svi sveti dani navedeni gore, osim noći Pashe, počinju večer prije navedenog datuma.

Na primjer, 2026. godine prvi dan Beskvasnih kruhova počinje o zalasku sunca 1. travnja i traje do zalaska sunca 2. travnja.

Continuing Church of God

SAD ured Continuing Church of God nalazi se na: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) Web stranice

CCOG.ASIA Ova stranica ima fokus na Azije i ima razne članke u više azijskih jezika, kao i neke predmete na engleskom jeziku.

CCOG.IN Ova stranica je usmjerena na one indijske baštine. Ima materijala na engleskom jeziku i raznih indijskih jezika.

CCOG.EU Ovaj site je namijenjen prema Europi. Ima materijala na više europskih jezika.

CCOG.NZ Ova stranica je usmjerena prema Novom Zelandu i drugima s britanskom spustili pozadini.

CCOG.ORG To je glavni web Continuing Church of God. On služi ljude na svim kontinentima. Sadrži članke, linkove i videa, uključujući i tjednim i sveti dan propovijedi.

CCOGAFRICA.ORG Ova stranica je usmjerena prema onima u Africi.

CCOGCANADA.CA Ova stranica je usmjerena prema onima u Kanadi.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. To je španjolski jezik web stranice za Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. To je Filipini web stranice s informacijama na engleski i tagalog.

Vijesti i Povijest stranice

COGWRITER.COM Ova web stranica je glavni navještaj alat i ima vijesti, nauka, povijesne članke, video i proročke ažuriranja.

CHURCHHISTORYBOOK.COM To je lako zapamtiti web stranice s člancima i informacije o povijesti crkve.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ovo je online radio web stranicu koja pokriva vijesti i biblijske teme.

YouTube Video kanali propovijedi & Sermonettes

BibleNewsProphecy kanal. CCOG sermonette videa.

CCOGAfrica kanal. CCOG poruke u afričkim jezicima.

CDLIDDSermones kanal. CCOG Poruke na španjolskom jeziku.

ContinuingCOG kanal. CCOG Video propovijedi.

Božji sveti dani ili demonski praznici?

Kada mislite o praznicima, što vam pada na pamet? Mislite li na zimzelene grančice, vijence, zečeve, jaja, uskrсне kolačiće s križem i kostime vještica?

Ipak, niti jedan od tih simbola su podržali u Bibliji. Znate li što Biblija zapravo uči?

Apostol Pavao je napisao:

19 Što sam rekao tada? To idol je sve, ili ono što je žrtvovano idolima je bilo? 20 Naprotiv, da stvari koje su pogani žrtvovali žrtvuju demonima, a ne Bogu, a ja ne želim da imaju zajedništvo s demonima. 21 Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju; ne mogu sudjelovati stola Gospodnjega i stola vražjega. 22 Ili da izazivamo Gospodina ljubomor? Jesmo li jači od njega? (1 Korinćanima 10:19-22)

Hoćete li vršiti Božje blagdane ili demonske praznike?